

PERIODICALS

ŠIAME NUMERYJE:

Washington, DC pagerbti Lietuvos diplomatai – 4 psl.

- Tema: Po Seimo rinkimų – 2, 11
- Ką pasakė prezidentė – 3, 9
- Kirvis netinka ten, kur reikia skalpelio – 3, 9
- Paskutinė Šv. Antano parapijos Detroit, MI rudens gegužinė – 5
- Kiekvieną dieną atsiveria naujos galimybės – 5, 8
- Pasitikint Dievo Apvaizda – 6
- Šventadienis – 8
- Trokštu pabuvoti ten... (3) – 9
- Lietuviškais Latvijos keliais (I) – 10–11

Valiutų santykis
1 USD — 2,7 LT
1 EUR — 3.45 LT

Veikliems lietuviams – „Globalios Lietuvos“ apdovanojimai

Vilnius (Bernardinai.lt) – Spaudos konferencijoje pristatytas renginys „Globalios Lietuvos apdovanojimai 2012“, kuri organizatoriai „Global Lithuanian Leaders“ (GLL) vadina pasaulio lietuvių „Oskarais“. Apdovanojimais siekiama pagerbti tarptautinės sėkmės sulaukusius pasaulio lietuvius ir lietuviams save laikančius profesionalus, kurie padeda garsinti Lietuvos vardą, prisideda prie Lietuvos ekonominio, kultūrinio, mokslinio vystymosi. Iškilmingų apdovanojimų vakaras vyks šventiniu laikotarpiu – 2012 m. gruodžio 27 d. Renginio metu vyks ir diskusija, kurioje bus aptariama, kaip iš Lietuvos išvykusius „protus“ ir gabius lietuvių kilmės žmones įtraukti į šalies ekonomikos gerinimą.

Apdovanojimai bus skiriami keturiose kategorijose: verslo (verslo valdymo, kūrimo, finansiniai pasiekimai), mokslo ir technologijų (pasiekimai moksliniame darbe, inžineriniuose laimėjimuose, technologinėse inovacijose), kultūros ir visuomenės

„Globalios Lietuvos apdovanojimai 2012“ spaudos konferencijoje dalyvavo (iš k.) „GLL“ valdybos pirmininkė Dalia Venslovaitė-Petkevičienė, verslininkas Antanas Guoga, Australijos lietuvis, automobilių pramonės susivienijimo „CIE Automotive China“ prezidentas John Mack, JAV gyvenantis menininkas Ray Rimvydas Bartkus ir mokslininkas Vladas Lašas. ELTA nuotr.

(darbai kūrybinėse industrijose, sporte, meno kūrime, visuomeninėje veikloje, vyriausybiniuose bei politiniuose organizacijose), viso gyvenimo pasiekimų (dideli pasiekimai bet kurioje srityje viso gyvenimo laikotarpiu: iniciatyvos, leidusios didinti Lietuvos ekonominę augimą ir globalų konku-

rencingumą, indėlis į Lietuvos vardo garsinimą, lietuviškos tapatybės išlaikymą).

Apdovanojimui asmenis gali siūlyti visuomenės atstovai bei organizacijos nariai specialiai sukurtame tinklalapyje (<http://lithuanianleaders.org/awards/>).

Jaunųjų Kanados profesionalų pažintis su Lietuva

Ottawa (URM info) – Lietuvos ambasada Kanadoje lapkričio 3 dieną surengė Lietuvos pristatymą įvairių sričių jauniems Kanados profesionalams, taip skatinama glaudesnį dvišalį bendradarbiavimą ateityje. Ambasada kartu su Ispanijos, Vokietijos ir Kroatijos atstovybėmis Ottawa mieste bei nevyriausybine organizacija „Arts Scene“ įgyvendino projektą „Embassy Experience 2012“, kurio metu jaunieji kanadiečiai supažindinti su šiomis Europos valstybėmis ir jų kultūros ypatybėmis. Renginyje kanadiečiams pristatyta Lietuvos istorija bei kultūra, parodyti nuotraukose iš paukščio skrydžio įamžinti šalies vaizdai, siūlyta lietuviško kulinarinio paveldo patiekalų.

Projekto partnerė nevyriausybine organizacija „Arts Scene“, visoje Kanadoje vienijanti per 60,000 jaunųjų verslo, politikos ir kultūros profesionalų, šį renginį įvertino kaip sėkmingiausią šiais metais ir kaip pirmą tokios didelės apimties projektą organizacijos istorijoje.

LR ambasadorius Kanadoje Vytautas Žalys bendrauja su renginio svečiais. URM nuotr.

Naujoji JAV LB Krašto valdyba pradėjo darbą

Čikaga („Drauga“ ir JAV LB KV info) – Lapkričio 9–10 dienomis Čikagoje lankėsi naujoji JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė, Socialinių reikalų tarybos pirmininkas Gražvydas Supronas ir Kultūros tarybos ko-pirmininkė Rūta Pakštaitė-Cole. Lapkričio 9 d. jie dalyvavo Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre vykusiame Sigutės Ach parodos atidaryme ir Roberto Danio kūrybos vakare „Vienatvės paros“, prisistatė čikagiškiams. Lapkričio 10 d. svečiai apžiūrėjo Čikagos lituanistinę mokyklą, susitiko su šios mokyklos mokytojais. Krašto valdybos nariai, tarp jų – ir Kultūros tarybos ko-pirmininkė Laima Apanavičienė, aptarė būsimus Kultūros tarybos darbus. Vėliau KV pirmininkė ir valdybos nariai vyko į Marquette Park esantį JAV LB vyresniųjų lietuvių centrą „Sekly-

čia“, kur apžiūrėjo patalpas ir kartu su JAV LB XX tarybos prezidiumo pirmininku Juozu Polikaičiu aptarė

JAV LB Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė

Socialinių reikalų tarybos tolimesnę veiklą bei „Seklyčios“ klausimą. Lapkričio 10 d. svečiai dalyvavo Lemont vykusiame Vydūno jaunimo fondo 60-mečio minėjime. Po pietų Krašto valdybos nariai žiūrėjo Jaunimo centre rodytą režisierės Birutės Mar spektaklį „Jis ir ji“. Po spektaklio Čiurlionio galerijoje vyko susitikimas-pokalbis su JAV LB apylinkių pirmininkais, įvairių lietuviškų organizacijų atstovais, lituanistinių mokyklų vadovais, žurnalistais. Jame dalyvavo Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas. Buvo diskutuojama apie JAV LB ateitį, svarbiausius jos tikslus ir darbus. Nemažai dėmesio skirta apylinkių veiklai, LB bendradarbiavimui su kitomis lietuviškomis ir amerikiečių organizacijomis, bendrų renginių organizavimui.

Redakcijos žodis

Nauja JAV Lietuvių Bendruomenės Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė savo darbui pradėjo nuo kelionės į bene vieną gausiausių lietuviškų telkinių Amerikoje – Čikagą. Kad Čikaga nėra apsnūdusi, nauja pirmininkė ir ją lydėję du vicepirmininkai – Kultūros tarybos ko-pirm. Rūta Pakštaitė-Cole ir Socialinių reikalų tarybos pirm. Gražvydas Supronas – patyrė savo kailiu. Per nepilnas tris savo viešnagės dienas jie apsilankė ne viename, o mažiausiai penkiuose renginiuose ir susitikimuose. Renginių gausa Čikagoje ir jos apylinkėse – ir čikagiškių pasididžiavimas, ir galvos skausmas. Apie tai ir daugelį kitų dalykų kalbėta sekmadienį Jaunimo centre vykusiamе Šimkuvienės ir keturių valdybos vicepirmininkų susitikime su lietuvių visuomene. Naujos Krašto valdybos atstovai nesiūlė greitų „vaistų“ visoms problemoms išspręsti, bet ragino nepamiršti, jog beveik visada pirmas žingsnis link „pasveikimo“ – sprendimo – yra pokalbis ir dialogas.

Vyr. redaktorė **Dalia Cidzikaitė**

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500.

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiunčiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja. „Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV

metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klase: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00
Į Lietuvą reguliariu paštu
metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00
Kanadoje (USD)
metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu

metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu
metams \$70.00

Vyriausioji redaktorė – Dalia Cidzikaitė
dalia.cidzikait@gmail.com
Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė – Renata Šerelytė
rainbow.vilnius@gmail.com

• Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.
• Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti.
• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

rastine@draugas.org
skelbimai@draugas.org
administracija@draugas.org

TEMA: PO SEIMO RINKIMŲ

A. Butkevičius: Lietuva nei į Rytus, nei į Vakarus nepasislenka

Seimo rinkimuose daugiausia mandatų iškovojusios Socialdemokratų partijos vadovas Algirdas Butkevičius tikina, jog sukčiavimų kaltinami Darbo partijos vadovai aukščiausių postų valdžioje negaus. Pokalbyje su naujienų agentūra BNS realiausiu kandidatu į premjero pareigas laikomas politikas teigė, jog šiuo metu nauja atominė elektrinė Lietuvoje neturi būti statoma, o su Rusijos dujų milžine „Gazprom“ bus ne kariaujama, o kalbama diplomatine kalba.

– Ar šiuo metu matote realių kitų variantų socialdemokratų, Darbo partijos ir partijos „Tvarka ir teisingumas“ valdančiajai koalicijai?

– Mes, tos trys partijos, tikrai toliau tęsiame pokalbius, manau, kad mes su prezidentu rasime sutarimą, ieškant kompromisų dėl kai kurių politikų buvimo ar nebuvimo Vyriausybėje, taip pat Seimo vadovybėje.

– Noriu patikslinti. Ar galite patikinti, kad jeigu Jūs sudarysite Vyriausybę, kad nei Seimo pirminku, nei ministru nebus nei Viktor Uspaskich, nei Vytautas Gapšys, kurie kaltinami Darbo partijos byloje?

– Tikrai 100 procentų užtikrinu – čia yra ir mano moraliniai dalykai, ir kiti dalykai, kur man, kaip asmeniui, yra labai svarbūs, ir aš niekada nesutiksiu.

– Vykstant deryboms dėl ministerijų, ar nesikeis ministerijų skaičius, ir konkrečiau – ar neturite planų naikinti Energetikos ministeriją, kurios steigimui socialdemokratai priešinosi?

– Artimiausiu metu ministerijų skaičius tikrai nei mažės, nei didės. Kalbant apie Energetikos ministeriją, pasipriešinimas buvo dėl kelių priežasčių. Pirma, tai, kad nebuvo aiškiai nubrėžta vizija, ką šita ministerija turi atlikti. Daugiausia dėl to buvo priešinamasi. (...)

– Jau esate minėjęs, kad Jūsų partija norėtų premjero portfelio, užsienio reikalų, finansų, vidaus reikalų, teisingumo ministrų postų. Kodėl būtent šių?

– Dėl Užsienio reikalų ministerijos mes siūlome, kad šias pareigas galėtų valdyti ir tiesiog pateikti pasiūlymą pati prezidentė. Turime ir toki pokalbį, ir aš manau, būtų labai gražu, kad mes koalicijoje tokiai nuomonei pritartume ir galėtume prezidentei pasiūlyti. Dėl Teisingumo ir Vidaus reikalų ministerijų, aišku, čia mano asmeninė nuomonė, nematau koordinacijos tarp atskirų teisėsaugos institucijų kaip, pavyzdžiui, prokuratūra, teismai, Policijos departamentas. Nėra to komunikavimo ir tiesiog yra tokia gal nesveika konkurencija tarp tam tikrų asmenų, kurie tose institucijose užima aukštas pareigas. Manęs tikrai tokia padėtis netenkina dėl to, kad žmonės labai jautriai reaguoja teisingumo klausimais. Aš manau, be ekonominių, finansinių, socialinių dalykų, žmonės tikriausiai nori daugiau teisingumo ir padarumo. Tas pats keliama šiuo metu ir politikams.

– Seimui šiandien buvo pateik-

tas kitų metų valstybės biudžeto projektas. Esminis skaičius yra fiskalinis deficitas. Ar 2,5 proc. nuo BVP yra ta riba, kurios griežtai laikysitės?

– Tikrai mano nuomonė yra tokia, kad fiskalinis deficitas išliktų 2,5 proc. ir kad 2015 metais būtų galima įsivesti eurą.

– Jeigu Lietuva Maastrichto kriterijus atitiks jau kitamet, ar tokiu atveju Vyriausybė specialiai nesiims žingsnių, kad 2014 metais nebūtų euro?

– Kol kas aš matau, kad ateinančiais metais Lietuvai bus sunku suvaldyti infliaciją dėl tam tikrų nepadarytų namų darbų, dėl to, kad didės komunalinių paslaugų kainos, ir, kaip matome, didėja būtinųjų maisto produktų kainos.

– Jūs žadate minimalią algą nuo kitų metų sausio 1-osios siūlyti pakelti iki 1,000 litų. Ar yra apskaičiuota, koks būtų poveikis viešiesiems finansams ir kaip kompensuoti tą poveikį?

– Taip, finansinės drausmės tam tikros įstatyminės nuostatos yra vienas aktualiausių klausimų. Turiu pasakyti, kad mes dabar skaičiuojame ir tikrai norėtume, kad būtų pakelta minimali mėnesinė alga iki 1,000 litų. Mūsų turimais negalutiniais paskaičiavimais reikėtų 220 mln. litų. Aišku, yra blogai tuo, mes žinome, kad yra apribojimas išlaidų didinimui, ir tuo pagrindu dar reikia įvertinti ir tai, kad didėja skolos aptarnavimo išlaidos, kai kurios išlaidos ES pirmininkavimui ateinančiais metais ir įmokos į ES biudžetą. Čia yra didžiulė dilema, bet mes vis tiek sieksime kaip įmanydami, ieškodami galimybių, gal išlaidose – kai kurių jų atsisakant, kad būtų galima padidinti minimalią mėnesinę algą.

– Kada tikėtės įvesti progresinius mokesčius ir kokie jie galėtų būti?

– Dėl visų mokesčių sistemos bus sudaryta darbo grupė, kuri turės atlikti savo užduotis iki maždaug birželio mėnesio pabaigos. Manau, kad liepos pirmą dieną mes turėsime jų pasiūlymus, pirmiausia, kaip sumažinti darbo pajamų apmokestinimą, tada galėsime pasakyti konkrečiau, koks bus mūsų pasirinktas kelias darant mokesčių reformą.

– Esate kalbėjęs apie 5 proc. pajamų mokesčių uždirdantiems iki 1,200 litų – ar tai vis dar svarstytinas pasiūlymas?

– Aišku, visi pasiūlymai yra svarstytinai, bet šiuo metu fiskaliniu požiūriu tai būtų, manau, sudėtinga.

– Esate pareiškęs, kad nepriariate parengtam Visagino atominės elektrinės projektui. Kada nutrauksite derybas su „Hitachi“?

– Pirmiausia mes turime priimti teisės aktą – ar tai bus nutarimas, ar atskiras įstatymas, kuris bus svarstomas Seime. Ir tame dokumente turi būti numatyta, kaip toliau bus elgiamasi su dabar pradėtu projektu ir su priimtais įstatymais. Konkrečiai dėl derybų nutraukimo su „Hitachi“ – kol kas mes šito klausimo nekėlėme.

– Tai ar su „Hitachi“ Jūs dar kalbėsite?

– Turiu pasakyti, kad visą laiką reikia kalbėtis, nes manau, kad, naujai Vyriausybei susiformavus, ji turės duoti atsakymą „Hitachi“.

– Ar šiai akimirkai aišku, kad atsakymas „Hitachi“ bus neigiamas?

– Šiuo metu taip, bet čia yra socialdemokratų nuomonė.

– Bet Jūs nesakote, kad Lietuvoje apskritai neturėtų būti atominės elektrinės. Koks galėtų turėtų būti modelis?

– Tokie strateginiai projektai turi būti įvertinti daug stipriau finansiniu požiūriu. Mes puikiai matome, kad per ketverius metus neįgyvendinome nė vieno strateginio projekto energetikos srityje. Mano pragmatiška nuomone, pirmas projektas, kuris turi būti įgyvendintas, tai suskystintų dujų terminalas. Elektros jungtys su Lenkija, Ignalinos atominės elektrinės uždarymas, kur vis yra problemų... Aš nematau galimybių, kad vienu metu iš karto galima būtų pastatyti keturis arba penkis projektus, kurie kainuoja nebe milijonus, bet milijardus. Nes čia energetinė priklausomybė gali virsti finansine priklausomybe.

– Jeigu sakote, kad bus atidėtas svarstymas, kada elektrinė galėtų būti pastatyta?

– Šis klausimas turės būti svarstomas daug vėliau, bet šiandien mes pasisakome, kad Lietuvoje neturi būti statomas šitas objektas.

– Ar laikysitės nuomonės, kad dujų srities veiklų atskyrimo reforma būtų įgyvendinta iki 2014 metų pabaigos? Žinant ir „Gazprom“ prieštaraimą tokiam planui.

– Galiu pasakyti, kad nebuvo susikalbėjimo tarp „Gazprom“ ir Lietuvos Vyriausybės. Manau, kad estai ir latviai pasirinko daug teisingesnę kelią. Ir dėl to, manau, mes turime ir gamtinių dujų kainas aukštesnes. Mano manymu, turėjo būti sudarytos darbo grupės iš Vyriausybės pusės tiek Lietuvoje, tiek pakviečiant iš „Gazprom“ pusės. Ir tos darbo grupės turėjo įvertinti visą tą turta, kuris turi būti atskirtas, t. y. tinklai. Po to turėjo būti numatytas pagal mūsų Konstituciją atsiskaitymų mechanizmas įvairiais pjūviais. Čia yra derybų klausimas ir diplomatijos kelias, kuris, manau, turėjo būti išnaudotas. O aš matau, kad vyko karas, bet nebuvo gero poveikio.

– Lietuvos ir „Gazprom“ ginčas buvo vertinamas Lietuvos-Rusijos santykių kontekste. Ar Jūs sieksite permainų dvišaliuose santykiuose?

– Mes dirbome Vyriausybėje, ir aš pats buvau susisiekimo ministru, ir santykiai ir su Rusija, ir su Baltarusija, ir su Ukraina, ir su Lenkija buvo normalūs. Vykdamo susitikimai du kartus per metus – vieną pusmetį vienoje, kitą pusmetį kitoje šalyje. Aptardavome ministrų lygyje, kai kada telefonais, kokia turėtų būti darbotvarkė, kokie yra aktualiausi klausimai. Ir

Nukelta į 11 psl.

Baigėsi Seimo rinkimai. Jau po pirmo rinkimų rato buvo akivaizdu, kad nė vienai politinei Lietuvos jėgai nepavyks Seime turėti absoliučios balsų daugumos. O tai byloja, jog galimas net pato atvejis: rinkimų vadovams teks bičiuliauti ne tik su panašių pažiūrų kolegomis, bet galbūt ir su „nekenčiamais oponentais”. Antrasis rinkimų ratas šiuos spėjimus sustiprino.

Tačiau labiausiai intriguojantis yra Lietuvos prezidentės Dalios Grybauskaitės pareiškimas, jog valdančioje koalicijoje ji nenorinti matyti susikompromitavusios Darbo partijos (DP). Beje, ši pageidavimą valstybės vadovė išdėstė įsakmiu, griežtu tonu. Už tai prezidentę derėtų pagirti. Valstybei geriau, jei aukšto rango politikas turi konkrečią nuomonę ir jos neslepia. O jei prezidentas visą laiką bijo trinkelėti kumščiu į stalą, tokiai valstybei – mažiau pasisekė. Prisiminkime antrąją prezidento Valdo Adamkaus kadenciją, palyginkime ją su Grybauskaitės valdymo laikotarpiu, ir taps akivaizdu, kuris iš jų „plaukia pasroviui”, o kuris „stengiasi įgyvendinti savo nuostatas”. Turėtume sutikti, jog politikas, neslepiantis savo simpatijų, visuomet gražesnis už tą, kuris nedrįsta viešai įvardinti, ką labiau myli.

Tiesa, išsikeidęs Viktor Uspaskich suskubo įrodinėti, jog prezidentė privalanti gerbti rinkėjų valią. Juk Darbo partija sulaukė ženklaus Lietuvos piliečių palaikymo. Tokia pastaba – ne iš piršto laužta. Net turint omenyje galimus gausius balsų pirkimus, akivaizdu, jog DP turėjo ir daug gerbėjų, kurie už ją balsavo vien sąžinės bei vidinių įsitikinimų vedini. Bet tada turėtume sutikti ir su nuostata, jog Grybauskaitė – taip pat išrinkta. Ir išrinkta akivaizdžia, įtikinama balsų persvara.

Ir vis dėlto darbiečių apeiti nepavyks, nors ši partija, kaip daug kas teigia, – „nešvari ir bjauri”. Socialdemokratų vadovas Algirdas Butkevičius suskubo pabrėžti, esą jam nėra priimtina vietoj darbiečių į valdančiąją koaliciją kviestis Tėvynės sąjungos–Lietuvos krikščionių demokratų atstovus. Būsimasis premjeras turįs dar ir savo asmeninius įsitikinimus. Tai reiškia, kad konservatoriai jam labiau nepriimtini nei Darbo partija. Tad su Uspaskich vadovaujama partija, norime to ar nenorime, teks bendrauti, dirbti, ginčytis. Jos vadovas net

Ką pasakė prezidentė

GINTARAS VISOCKAS

viešai pagrasino: jei anksčiau dar svarstė galimybę trauktis į šoną, tai dabar labai supyko ir tyčia nesitrauks. Darbiečių vedlys specialiai elgsis taip, kad visi neprieteliai ir oponentai kasdien girdėtų jo žeriamus priekaištus.

Akivaizdu, kad Lietuva per pastaruosius keliolika metų taip ir nesugebėjo šio politiko pastatyti į „deramą vietą”. Nors mes turime, berods, visus būtinus kozirius, kuriais remiantis galėtume negrįžtamai iš politinės arenos išstumti V. Uspaskich. Prisiminkime jo gėdingą bėgimą į Maskvą, niekuo nepagrįstus demagogiškus kaltinimus Lietuvai, esą lietuviai jį persekioja vien dėl tautybės, ar metų metais vilkinamą bylą dėl apgaulingos buhalterinės apskaitos. Bet ar nepastebėjote akis badančio paradokso: kuo aršiau jį barėme, kuo labiau stengėmės jį išvilkti į dienos šviesą, tuo labiau augo jo populiarumas. Ar susimąstėme kodėl? Galbūt pasirinkome neteisingą kritikavimo taktiką. Galbūt pats metas ieškoti veiksmingesnių būdų. Deja, užuot jų ieškoje, dažnai renkamės patį primityviausią būdą – dar aršiau jį puolame, ir jo populiarumas, regis, dar labiau šoktelna į viršų.

Štai buvęs Lietuvos valstybės saugumo departamento (VSD) direktorius Jurgis Jurgelis Delfi.lt pateikia „porą praktiškų patarimų koalicijų sudarymo klausimu”. Šio pasiūlymo esmė: į koaliciją su Uspaskich eiti galima tuo atveju, „jei jis prižadės liautis šmeižęs Lietuvą”. Patarimas – lyg ir gražus, lyg ir prasmingas, bet šis paraginimas tuo pačiu turi ir negražiąją potekstę – rodo mūsų bejėgiškumą. Pasvarstykime, kokią žinią šis siūlymas galbūt siunčia rinkėjams? Ogi tai, kad esama nevykėliai, nes nieko kito nesugebame – tik reikalauti ar nuolankiai prašyti. Priversti – jau nebepajėgiame. Arba dar nepajėgiame.

Ypač įtartinas mūsų teisėsaugos institucijų

sprendimas rinkimų kampanijos metu darbiečiams pateikti sunkesnius nei iki šiol kaltinimus – dabar jau dėl sukčiavimo. Naujas griežtesnis kaltinimas byloja, jog jei kaltė bus įrodyta, įkalinimas taps neišvengiamas. Ir laisvė, beje, bus suvaržyta ne vieneriems metams. Tačiau ir vėl – kokią žinią toks griežtumas siunčia potencialiems rinkėjams įtemptos rinkiminės kampanijos metu? Galimi keli variantai. Vieną politiką demaskuoti įmano

ma keliomis neigiamomis žinutėmis. Kitą – per daug įkyriai ir primityviai liaupsinant. Trečią parklupdyti ant kelių galima pateikiant humoristines laidas, mat rimtus priekaištus šis sugebąs išmintingai atremti. Galimybę įtikinamai atremti priekaištus dažnų syk palengvina ir aplinkybė, jog kritikai taip pat turį didesnių ar mažesnių nuodėmių.

Kokį informacinių karų žanrą derėtų pritaikyti Darbo partijos vadovui Uspaskich? Rinkimų metu švelnesnių kaltinimų pakeitimas į griežtesnius darbiečių vadovo populiarumo greičiausiai nesumažino. Žinia apie griežtesnius kaltinimus jo populiarumą galėjo sumažinti nebent tuo atveju, jei Uspaskich būtų išsigandęs ir pasimetęs. Bet Uspaskich neišsigando, nepasimetė. Per pastaruosius keliolika metų jis dažniausiai viešai rodo tvirtą charakterį: kuo labiau pulsita, tuo labiau stiprėsiu. Mes, Uspaskich oponentai, deja, tokios galimybės net nenumatėme. Mes tarsi pamiršome, jog galbūt neužtenka vien turėti nepalankios medžiagos. Dar egzistuoja ir kitas ne mažiau veiksmingas kompromitavimo būdas – primityvios, įkyrios, smulkmeniškos liaupsės.

Taip, per mūsų pačių nesusigaudymą ir neprincipingumą Uspaskich taip išpopuliarėjo, jog prezidentė šiandien jau nebeturi pasirinkimo – tikėjimą *va banque*. Nieko nenustebinsiu pasakęs, jog prezidentė, be abejo, turi žymiai daugiau informacijos už mus visus, kartu sudėtus į krūvą. Ir ta informacija – ne iš viešųjų šaltinių, o iš VSD ar NATO žvalgybų stalčių. Tad neatmestina, jog Rusijos įtaka Lietuvoje nūnai tapo tokia grėsminga, kad trauktis tiesiog nebėra kur. Tokiu atveju kategoriška prezidentės nuomonė išdėstyta pačiu laiku.

Tiesa, kai kurie politologai, pavyzdžiui, Kęstus Nukelta **į 9 psl.**

Prezidentė Dalia Grybauskaitė nutarė lošti *va banque*. Pasibaigus antram rinkimų ratui ji kategoriškai pareiškė, kad formuojant Vyriausybę negali dalyvauti Darbo partija, kuri „įtariama padariusi daugiausiai šurkščių rinkimų tvarkos pažeidimų, įtariama dėl „juodosios buhalterijos” ir neskaidrios veiklos ir kurios vadovai yra kaltinamieji baudžiamojose bylose”. Prezidentė pabrėžė, kad palaikys tik tą politinę jėgą, kuriai pavyks valdančiąją daugumą suburti be Darbo partijos.

Prezidentė statė kortas ant Socialdemokratų partijos pirmininko Algirdo Butkevičiaus baikštumo, negebėjimo atsispirti spaudimui. Trumpam atrodė, kad ji neklydo. Butkevičius susvyravo, pareiškė, kad su prezidentė ieškosime geriausių variantų, „nesirengiame konfliktuoti nuo pirmos dienos. Koks būtų tuomet ministro pirmininko darbas su prezidentė, jeigu būtų santykiai įtempti?”

Bet kiti partijos nariai turi tvirtesnį stuburą. Ne tik neatsisakyta bendrauti su Darbo partija, bet nutarta į koaliciją kvieisti Lenkų rinkimų akciją. Jei visos keturios partijos susitartų, naujoji koalicija turėtų geležinę daugumą, 86 ar daugiau mandatų, ir galėtų ramių ramiausiai atmesti prezidentės reikalavimus bei visus jos veto. Galėtų pasikartoti 1997 m. padėtis, kai tvirtą daugumą laimėję konservatoriai ir krikščionys demokratai izoliavo ir nekreipė dėmesio į tuometinį prezidentą Algirdą Brazauską.

Tiesa, pats Butkevičius pareiškė, kad Vyriausybėje nebus vietos Viktor Uspaskich, Vytautui Gapšui ir kitiems, kurie kaltinami Darbo partijos bylose. Pasak Butkevičiaus, tai ir moralinis dalykas. Šiuo atveju dorovė puikiai dera su savanaudiškais politinės naudos apskaičiavimais. Darbo partijos vadovų nustūmimas silpnina pagrindinį socdemų varžovą dėl kairiųjų rinkėjų balsų. Tuo pačiu daromas kuklus reveransas prezidentėi, esą atsižvelgiama į jos norus.

Kirvis netinka, kur reikia skalpelio

KĘSTUTIS GIRNIUS

Nesunku suprasti nuogąstavimus dėl Darbo partijos neskaidrumo bei įsivėlimo į įvairias finansines aferas. Dar 2009 m. rugsėjo mėnesį raginau konservatorius nebuoliauti su velniu, nekviesti Darbo partijos į koaliciją, nes tai nėra normali partija. Sveikinau prezidentę, kai per pastaruosius kelis mėnesius ji davė suprasti, jog Andriaus Kubiliaus vyriausybė gerai dirbo, tad turėtų būti rinkėjų palaikoma. Dirbtinis prezidento neutralumas niekam nenaudingas. Protingiau neišsileisti lapės į vištidę, negu įleidus mėginti apsaugoti viščiukus. Puikiai suprasčiau, jei po rinkimų prezidentė išreikštų nusivylimą, kad rinkėjų papirkinėjimu įtariama partija sulaukė plataus palaikymo. Bet prezidentė tuo nesitenkino. Ji tvirtino, kad Darbo partija negali dalyvauti naujoje valdančioje koalicijoje, taigi stengėsi nurodinėti, kas gali ir kas negali dalyvauti valdžioje, nepaisydama žmonių balsų. Ji neturi įgaliojimų tokiam reikalavimui, kaip ir neturi teisės nurodyti, kad reikia nepaisyti Darbo partiją palaikiusių rinkėjų.

Konservatoriai, kaip bet kuri partija, turi teisę pasirinkti savo politinius partnerius. Gerai, kad jie pagaliau įsitikino, jog laikas nutraukti nevykusį flirtą su darbiečiais. Prezidentė galėtų mėginti sugėdinti socdemus, įtikinti juos, kad reikėtų ieškoti kitų koalicijos partnerių. Bet ji negali neigti rinkėjų valios, nurodinėti, kokia turi būti naujoji koalicija, juolab koalicija, kurioje dalyvautų jos palaikiminia laimėjusios partijos.

Visiškai neįtikina prezidentės patarėjo Mindau-

go Lingės dievagojimas, kad prezidentė nemėgina prastumti vadinamosios „vaivorykštės” koalicijos. Matematika tam prieštarauja. Jei Darbo partija yra neįleidiama į valdančiąją koaliciją, negalima sudaryti stabilios koalicijos be konservatorių ir Liberalų sąjūdžio. Tokiu atveju buvę socdemų priešininkai, ko gero, turėtų daugiau galios negu daugiausiai mandatų laimėjusi partija. Tai socdemams nepriimtina alternatyva, kurią jie atmes.

Ne visada galima pašalinti kliūtis kirviu, karta skalpelis yra tinkamesnis įrankis. Mėginimas diktuoti partijoms gali atsigręžti prieš prezidentę. Ji negebės užkirsti kelio Darbo partijai į koaliciją, bet šią partiją susilpnins socdemų naudai. Žinodami, kad dabar darbiečiai negali sudaryti koalicijos su konservatoriais, socdemai gali lengviau primesti savo sąlygas. Jau matyti, kaip auga socdemų apetitas, taikomasi į vis didesnių portfelių skaičių. Nenustebčiau, kad socdemai slapta kelia tostus už prezidentę, kuri, nors ir nesąmoningai, smarkiai padidino jų galia.

Ne vienas stebėtojas mano, kad prezidentė neveikia viena, kad jau po pirmojo rato ji derino savo veiksmus su konservatoriais ir Liberalų sąjūdžiu. Esą tuo metu pakito konservatorių retorika Darbo partijos atžvilgiu, o Liberalų sąjūdis vis dažniau užsiminė apie dalyvavimą koalicijoje, nors buvo laimėjęs tik septynis mandatus ir neturėjo rimtų galimybių žymiai padidinti jų skaičių antrame rate.

Darbo partija nėra angeliukas, bet tai seniai žinoma. „Juodosios buhalterijos” byla jau vilkinama daugiau negu ketverius metus. Niekas itin nesiiktino ir kai eiliniai Kėdainių gyventojai stambiomis aukomis padengė prezidento Adamkaus 2003 m. rinkimų kampanijos skolas. Pasipiktinimo proveržis yra įtartinas. Reikia rimtai reaguoti į didelį nerimą keliančias žinias apie balsų pirkimą. Bet kol kas tyrimai tik pradėti, nežinoma kiek tų balsų buvo

Nukelta **į 9 psl.**

TELKINIAI

Washington, DC

Tikėjimo nepriklausoma valstybe nepraradę Lietuvos diplomatai

ROSSETA VINGEVIČIŪTĖ-WILBUR

Prieš 70 metų, 1942-ųjų 14 dieną, Sverdlovske buvo sušaudyti aštuoni 1918–1940 metų Lietuvos Respublikos Ministrų kabineto nariai – ministras pirmininkas Pranas Dovydaitis, vidaus reikalų ministrai Petras Aravičius, Antanas Endziulaitis, Zigmas Starkus, susisiekimo ir užsienio reikalų ministras Voldemaras Vytautas Čarneckis, švietimo ministras Kazys Jokantas, krašto apsaugos ministras Juozas Papečkys ir finansų ministras Jonas Sutkus. Net vykstantis Antrasis pasaulinis karas nesustabdė Lietuvos valstybę naikinančios sovietų mašinos. „Sušaudytoji vyriausybė“ – taip Lietuvos istorikai apibūdina šį kruviną mūsų istorijos puslapį.

Pagerbiant vieną iš „sušaudytosios vyriausybės“ narių – susisiekimo ir užsienio reikalų ministrą, pirmąjį Lietuvos atstovą ir reikalų patikėtinį Voldemarą Vytautą Čarneckį, nepriklausomos Lietuvos ambasadoje Washington, DC, vyko konferencija „Lietuvos diplomatija JAV tarpukariu ir už geležinės uždangos“. Tą pačią dieną prie LR ambasados pastato buvo atidengtas Adams Morgan paveldo takui priklausantis informacinis stendas apie Lietuvos ir JAV santykių raidą. Nuo šiol pro Lietuvos ambasadą praeinantys ar prabėgantys sostinės gyventojai galės sužinoti daugiau apie JAV ir Lietuvos santykių raidą, Amerikos lietuvių veiklą bei seniausio Lietuvos ambasados pastato istoriją. Kad ši istorija gali būti įdomi, patvirtino Washington, DC turizmo centro atstovai, kalbėję apie tai, kiek daug sužinojo, dirbdami kartu su Lietuvos ambasada, kol derino informacinio stendo turinį ir nuotraukas.

Iš Lietuvos į konferenciją atskridusi S. ir S. Lozoraičių muziejaus vedėja, istorijos mokslų daktarė Asta Petraitytė-Briedienė pasakojo, kokius iššūkius – politinius ir asmeninius – teko atlaikyti jaunos Lietuvos valstybės diplomatom po 1940 m. birželio 15-osios, kai sovietai pradėjo Lietuvos okupaciją. Diplomatai buvo prisiekę tarnauti valstybei, kuri buvo naikinama, diplomatai neturėjo lėšų, bet stengėsi likti savo pareigose. Lietuvos diplomatijos šefas Stasys Lozoraitis buvo prisakęs visiems likti savo vietose, jokių būdu neperduoti ambasadų sovietams, o šiems atėjus užimti ambasadų, sunaikinti jose esančius dokumentus.

Lietuvos diplomatų pasiaukojimas savo valstybei ir laisvės idėjai buvo didžiulis, ir, manau, vertas ne vienos knygos ar dokumentinio filmo. A. Petraitytė-Briedienė citavo Bronių Kazį Balutį, iki sovietų okupacijos tarnavusį ambasadoriumi Nyderlandų ir Didžiosios Britanijos karalystėse. Ambasadorius Balutis sakė: „Aš gal ir neturiu tinkamų kelnų eiti pas karalienę, bet nesitrauksiu, nes daugiau priesaiką Lietuvai.“

Lietuvos valstybės laisvės idėjai aukojosi ne

Konferencijos dalyviai.

Ludo Serges nuotr.

tik užsienyje esantys diplomatai, bet ir tūkstančiai Vakaruose gyvenančių lietuvių. JAV Lietuvių Bendruomenės Pietryčių apygardos pirmininkas Arvydas Barzdukas pasakojo, kaip kantriai ir nuosekliai Amerikos lietuviai gynė savo valstybės interesus net tuomet, kai mažai kas pripažino, jog ta valstybė egzistuoja. Šiuo metu Lietuvos ambasadoje dirbančių diplomatų veidai bylojo, jog nemažai A. Barzduko dėstomų faktų tebėra mažai žinomi ar primiršti.

Vis dėlto daugiausia dėmesio konferencijoje buvo skirta Lietuvos reikalų ministrui S. Lozoraičiui ir jo sūnui – diplomatui, kandidatui į Lietuvos prezidentus S. Lozoraičiui, jaunesniajam. Pasak Lietuvos ambasadoriaus Kanadoje Vytauto Žalio, S. Lozoraitis vyresnysis turėjo tikslą pakeisti Lietuvos diplomatijos kryptį, ir jam tai pavyko. S. Lozoraitis geriau nei bet kas suvokė didžiųjų Europos valstybių žaidimus bei Lietuvos ir Lenkijos santykių svarbą.

Kiti konferencijoje kalbėję JAV LB atstovai prisiminė S. Lozoraitį jaunesnįjį, su kuriuo ne vienas teko dirbti, atkuriant Lietuvos ambasados Washington, DC veiklą. Angelė Bailey, JAV Valstybės departamento Užsienio kalbų instituto lietuvių kalbos ir kultūros dėstytoja, prisiminė, kaip kartu su Daniela Lozoraitiene surengė „iškilmingas“ ambasadoriumi paskirto S. Lozoraičio sutiktuves ambasadoje. Danutė Vaičiulaitytė-Nourse, Seton Hall University, NJ administratorė, daug dėmesio skyrė S.

Nuo šiol pro ambasadą praeinantys sostinės gyventojai galės sužinoti apie JAV ir Lietuvos santykių raidą.

Lozoraičio ir jo žmonos indėliui ruošiant Lietuvos diplomatus po Nepriklausomybės atkūrimo. JAV LB Washington apylinkės pirmininkė Diana Vidutis teigė, jog jai buvo didelė garbė dirbti su S. Lozoraičiu tiek JAV sostinėje, tiek ir Lietuvoje Prezidento rinkimų kampanijos metu.

Konferencija dar kartą priminė ne tik sudėtingus ir skaudžius Lietuvos istorijos vingius, bet ir šviesias mūsų tautos asmenybes bei žmones, kurie visada tikėjo Lietuvos laisvės idėja ir skyrė dešimtmečius jai įgyvendinti. Kaip ne kartą sakė, dabartinis LR ambasadorius JAV ir Meksikai Žygimantas Pavilionis, Lietuvos laisvę atkovota, bet ji niekada nėra užtikrintas dalykas. Todėl turime būti budrūs ir dėkingi tiems, kurie Lietuvos laisvę tikėjo ir ją gynė net tuomet, kai ji tebuvo svajonė.

Detroit, MI

Loterijos talkininkai (iš k.): Regina Juškaitė-Švobienė, Antanas Strakšys, Valerija Ruzgienė, Stasys Orentas, Miglė Orentaitė ir Ugnė Orentaitė. **Ses. Zosės Strakšytės** nuotr.

Kunigų sekmadienio proga Šv. Antano parapijos bendruomenė padovanojo klebonui kun. Gintarui Antanui Jonikui dovaną. Mišių tarnautojai: Stasys Orentas ir Ričardas Strakšys jaunas.

Paskutinės Šv. Antano parapijos rudens gegužinės pelnas skirtas „Saulutei“

REGINA JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ

Rudeninės medžių lapų spalvos ir gražus oras kvietė visus į Šv. Antano parapiją ypatingai šventei. Š. m. Šv. Antano parapijos 33-oji, paskutinė, metinė gegužinė po stogu vyko sekmadienį, spalio 28 d. Šventė pradėta šv. Mišiomis, kurias aukojo parapijos klebonas kun. Gintaras Antanas Jonikas. Įdomu prisiminti, kad prieš keletą metų, 2009 m. spalio 25 d., per parapijos rudens gegužinę vyko kun. Joniko sutiktuvės – jos metu jis buvo pristatytas kaip mūsų parapijos naujas administratorius. Dar po metų džiaugėmės kun. Joniko paskyrimu mūsų klebonu! Šv. Mišios buvo aukojamos už kleboną kun. Joniką – Kunigų sekmadienio proga ir už gyvus bei mirusius parapijiečius ir geradarius. Mišių metu solo giedojo Juliegħa Noruševičiūtė, vargonais jai akompanavo Erik Bak. Liturginius skaitinius skaitė Antanas Strakšys.

Kunigų sekmadienio šventės proga parapijiečiai pagerbė savo kleboną ir įteikė jam dovaną – sieninį laikiklį su kryžiumi. Klebonui Jonikui taip pat įteiktas padėkos atvirukas, atsidėkojant jam už jo ištikimą tarnystę Dievui ir Šv. Antano parapijai. Kun. Jonikas padėkojo parapijiečiams už visas maldas, už tai, kad jį prisiminė, už sveikinimą bei dovaną. Klebonas pakvietė visus parapijiečius ir svečius į salę, kur vyko parapijos gegužinė.

Gražus būrys parapijiečių ir svečių iš Dievo Apvaizdos parapijos, Southfield, MI, susirinko į gražiai rudeniškai išpuoštą salę, kur visų

laukė šeimininkės Patricia Kaunelienės paruošti gardūs lietuviški patiekalai, parapijiečių kepti pyragai, o ištroškusį – „alijošiaus lašai“, kuriuos gausiai dalino Vytautas Nemanis.

Parapijiečiai ir draugai vaišinosi ir bendravo. Vyko gausi laimikių loterija. Dėkojame Ugnei ir Miglei Orentaitėms, kurios energingai platino loterijos bilietukus. Laimėtojai džiaugėsi savo laimikiais.

Nuotaika buvo smagi. Skambėjo lietuviška muzika ir dainos, kurių įrašus parūpino parapijiečiai Alfonsas Rimba ir Stasys Šadeika. Šventės dalyviai maloniai leido laiką tarp draugų ir bendraminčių, tuo pačiu parėmė Šv. Antano parapiją.

A. Strakšys padėkojo visiems už gausų apsilankymą, talką bei už parapijos veiklos paramą. Daug darbo, ruošos ir triūso buvo įdėta, kad renginys pavyktų. Pranešta, kad visas šios paskutinės Šv. Antano parapijos rudens šventės pelnas bus skirtas Lietuvos vaikų globos būreliui „Saulutei“, kuris remia vaikus Lietuvoje. Ačiū visiems, kad parėmėte renginį finansiškai ir reikšmingai prisidėjote prie parapijos skirtos paramos „Saulutei“.

Dalyviai dar ilgėliau liko pasiilksminti ir pasišnekučiuoti su draugais, pažįstamais ir svečiais. Renginys buvo sėkmingas ir pelningas. Paskutinę Šv. Antano parapijos rudens šventę ruošė parapijos tarybos komitetas ir parapijiečiai. Reikia tikėtis, kad jau kitais metais Šv. Antano parapijos bendruomenė aktyviai dalyvaus savo naujos lietuviškos parapijos Dievo Apvaizdos lietuviškoje Southfield, MI veikloje.

Kiekvieną dieną atsiveria naujos galimybės

Pokalbis su vienu iš jaunųjų profesionalų programos „Kurk Lietuvai“ dalyvių **Pauliumi Vertelka**.

– „Drauge“ jau ne kartą buvo rašyta apie Tavo veiklą, tačiau gal ne visi skaitytojai yra apie tai skaitę. Papasakok apie save.

– Esu aktyvus, ką tik studijas Čikagoje baigęs jaunuolis. Dar keturiolikos tėvai mane atsivežė į JAV, kur ir pragyvenau beveik devynerius metus. University of Illinois at Chicago (UIC) baigiau dvigubo bakalauro studijas ekonomikos ir politologijos srityse, antrame kurse pusmečiui buvau išvykęs į Freiburgą, Vokietiją studijuoti Europos Sąjungos programoje. Vis dėl to didžiausia mano veiklos dalis vyko už paskaitų auditorijų sienų. Jau nuo pirmo kurso aktyviai įsitraukiau į Lietuvos studentų asociacijos veiklą UIC, po metų tapau vienu iš Šiaurės Amerikos lietuvių studentų sąjungos (ŠALSS, Inc.) atkūrėju ir pirmininku. Studentų sąjungos veikla netrukus mane įtraukė ir į kitas JAV lietuvių organizacijas. Amerikos Lietuvių Taryba tapo mano darbovieta, o Washington, DC – vienu dažniausiai lankomų miestų. Šios lietuviškos veiklos dėka įgijau neįkainojamą patirtį, kuri galų gale atvėrė duris grįžti dirbti į Lietuvą.

– Esi vienas iš jaunųjų profesionalų programos „Kurk Lietuvai“ dalyvių. Kaip patekai į ją, kaip sekasi?

– Į jaunųjų profesionalų programą (JPP) „Kurk Lietuvai“ patekau, kaip ir kiti šios programos dalyviai. Buvo viešai paskelbtas konkursas, apie kurį sužinojau likus vos daugiau nei mėnesiui iki paraiškos padavimo termino pabaigos. Rugpjūčio mėnesio pradžioje buvo paskelbti atrankos rezultatai, o mėnesio pabaigoje jau prisidėjo ir pati programa. Viskas vyko labai greitai, todėl buvo svarbu žinoti, ko noriu. Iš programos tikėjausi praktinio ir reikšmingo darbo Lietuvos institucijose. Nenorėjau pakliūti į stažuotę, vyliausi, kad bus suteikta galimybė būti atsakingam už tam tik-

ras užduotis ir tikslus.

Šiuo metu darbuojuosi VŠĮ „Versli Lietuva“ eksporto departamento klasterių fasilitatorių skyriuje. Mano užduotis – išanalizuoti klasterizacijos praktiką Skandinavijos rinkoje ir pasisemti žinių bei idėjų, kurias būtų galima pritaikyti, didinant Lietuvos smulkių ir vidutinių įmonių tarptautinį konkurencingumą. Klasterizacija yra ganėtinai nauja ir Lietuvoje neišplitusi sąvoka, todėl jau teko su kolega važinėti po Lietuvą ir ją tiesiogiai pristatyti Lietuvos verslininkams. Tokių komandiruočių dėka turėjau galimybę susidaryti tikroviškesnį vaizdą apie Lietuvą. Vilnius yra visiškai europietiškas miestas, tačiau mažesniuose miesteliuose dar trūksta veržlumo tarptautiniu lygmeniu. Verslininkai pernelyg orientuojasi į konkurencinę kovą Lietuvos rinkoje, kai tuo tarpu Lietuva yra visavertė 500 milijonų Europos Sąjungos vartotojų ekonomikos dalis. Taigi aišku, kad veikti Lietuvoje tikrai yra ką, ypač kai tenka susidurti su pesimistiškai ir kritiškai nusiteikusiais piliečiais.

– Kas be Tavęs dar dalyvauja šioje programoje? Kokie reikalavimai keliami dalyviams?

– Į programą papuolė iš viso 20 neseniai studijas užsienyje baigusių lietuvių. JPP „Kurk Lietuvai“ dalyvauja 10 vaikinų ir 10 merginų iš 9 skirtingų valstybių, dalyvių amžiaus vidurkis – 24 metai. Visiems dalyviams buvo keliama keli reikalavimai – gerais arba labai gerais pažymiais baigtos studijos užsienyje, aktyvumas lietuviškoje veikloje, profesionalumas, savarankiškumas, komandinis darbas ir iniciatyva.

– Kokie pirmi išpūdžiai? Kokiose įstaigose ir kokius darbus dirba programos dalyviai?

Nukelta į 8 psl.

Amerikoje gyvenę ir studijavę JPP „Kurk Lietuvai“ dalyviai su JAV ambasados Kultūros atašė (pirma iš kairės), buvusi JAV ambasadore Anne Derse (penkta iš kairės) ir ministru pirmininku Andriumi Kubiliumi, P. Vertelka (pirmas iš dešinės).

PASITIKINT DIEVO APVAIZDA

Pokalbis su Čikagoje viešėjusiu knygos „Dievo įsakymai – šviesa širdies akims“ autoriumi **kun. dr. A. Kanapka**

DALIA CIDZIKAITĖ

Neseniai Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje lankęsis Skardupių parapijos, Marijampolės sav., klebonas kun. dr. Algirdas Kanapka, pavadavęs trumpam išvykusį misijos kapelioną tėvą Antaną Saulaitį, SJ, Čikagos ir apylinkių lietuvių visuomenei pristatė savo knygą „Dievo įsakymai – šviesa širdies akims“ (2007), kuri, pasak kunigo, štai jau penkerius metus dirba už jį – atlieka apaštalaujančią darbą. Redakcijoje apsilankęs kun. Kanapka papasakojo apie knygos atsiradimo aplinkybes ir jos nueitą kelią.

Pirmoji knygos „Dievo įsakymai“ laida, išleista 1,000 egzempliorių tiražu, ištirpo greitai – beveik pusė knygų padovanota kolegoms kunigams. Paskirtas į Skardupių parapiją, kun. Kanapka pagalvojo, jog būtų gerai naujoje vietoje turėti knygelę, kurią galima būtų padovanoti kokia nors proga – santuokos ar vaikų sakramento. Tad klebonas pradėjo ieškoti naujos leidyklos, mat pirmąją laidą leidusios leidyklos darbu jis nebuvo patenkintas.

Vilniuje sutikti nauji pažįstami suvedė su draugu, dirbančiu spaustuvėje. Draugas savo ruožtu supažindino su tos spaustuvės savininkais. Spaustuvė, nors knygų ir neleidžianti, ne tik sutiko kun. Kanapkos knygą išleisti, bet ir didelę nuolaidą davė. O nauji pažįstami, verslininkai, pasiūlė knygos išleidimą finansuoti. „Kai manęs paklausė, kiek norėsite knygų, atsakiau, kad 1,000, – pasakoja kunigas. – Ne, sako, kunige, reikia 5,000 – ši knyga tikrai bus perkama. Kai jis taip pasakė, pagalvojau, kad čia tikrai ne žmogus kalba.“

Keletą metų prieš paskyrimą į Skardupių parapiją kun. Kanapka lankėsi Medjugorje, vietoje, kur įvyko Marijos apsireiškimai. Ten sutikta vienuolė pasakojo, kaip ji tapo vargšų, priklausomybę turinčių žmonių naujos vienuolijos įkūrėja, ir sakė, jog nuo šiol nusprendusi pasitikėti tik Dievo Apvaizda ir iš valstybės pinigų neprašyti ir neimti. „Mane tai kažkaip skeptiškai nuteikė, – prisimena Skardupių klebonas. – Gerai tau kalbėti, gyvenant kapitalistiniame krašte, galvojau, kur yra daug turtingų žmonių.“ Vis dėlto vienuolės pasėta mintis – kad žmogus turi pasitikėti Dievo Apvaizda – kun. Kanapkos nepaliko. „Man norėjosi tą patirtį turėti. Kai atėjau į Skardupius, sau pasakiau: ‘Pasitikėsiu Dievo Apvaizda.’ Todėl sulaukęs pasiūlymo išleisti 5,000 knygos egzempliorių, pagalvojau, kad čia ir prasideda.“ Taip knygos antrame leidime atsirado įrašas, kad visos lėšos už knygą bus skirtos Skardupių bažnyčios remontui.

Jau penkeri metai, kaip klebonas, šalia savo

Kun. dr. A. Kanapka.

Dainos Čyvienės nuotr.

tiesioginių pareigų, dirba juodą statybininko darbą – atstatinėja Skardupių bažnyčią. „Moku jį dirbti, Sibire trejus metus statybininku dirbau, – sako kunigas. – Aš galvoju, Dievas mato, žino, matyt, taip reikia. Yra tokių dalykų, kurių iki galo negali suprasti, bet reikia įvertinti, kad tai yra.“ Pasak kun. Kanapkos, knygos išleidimas ir jos platinimas yra jo apaštalavimo būdas. „Aš atiduodu visą save [statyboms] ir galvoju, kad gal ir negaliu tos normalios kunigystės išreikšti taip, kaip reikėtų, bet kadangi sąlygos yra nenormalios, tą darbą už mane dirba knyga. Ir ji pasiekia šeimas, suaugusius, vaikus“, – įsitikinęs Skardupių klebonas.

Knygos „Dievo įsakymai“ parašymo istorija gana paprasta, nors išsitiesusi laike. Kunigas sakė, jog knyga atsirado per kelias fazes. Pirmoji buvo, kai bažnyčios, kurioje kun. Kanapka buvo laikinai apsistojęs, klebonas Kalėdų rekolekcijoms paprašė parengti vienuolikos pamokslų ciklą. Ilgai negalvodamas kun. Kanapka sugalvojo rašyti apie Dešimt Dievo įsakymų ir parengti įvadą.

Pamokslai žmonėms patiko, juos ypač pamėgo dirbantys katechetų darbą. Kartą kun. Kanapka užsukęs į „Marijos radiją“ susipažino su tuometiniu radijo laidos direktoriumi kun. Oskaru Volskiu. Šis netikėtai pasiūlė kunigui parengti paskaitų ciklą radijui. Kadangi tuometinė Skardupių klebono padėtis buvo ribota ir naujai medžiagai parengti neturėjo galimybių atsідėti, pasiūlė savo 10 Dievo įsakymų. O kadangi kun. Volskio prašymas buvo pusė valandos kiekvienai savaitei, teko gerokai praplėsti turimą medžiagą.

Iš karto po to gimė mintis tuos 10 Dievo įsakymų pabandyti iliustruoti. „Pats išsigandau tos minties, – prisiminė knygos autorius. – Nesu profesionalas fotografas, todėl kreipiausi į garsų fotografą Marijampolėje Romą Linionį. Daviau paruoštą medžiagą, jis priėmė ir išsigando: jis išsigando teologijos, o aš – fotografijos.“ Vis dėlto bendromis jėgomis sumanymas buvo įgyvendintas.

Bet čia kun. Kanapkos kūrybingumas nesustojo. Jis susirado Marijampolėje gyvenančią poetę Česlovą Jakštytę, sonetų ir rubajatų (ketureilė strofa, rimuojama vienu arba dviem rimais – D.C.) specialistę, ir pasiūlė jai ką nors parašyti kiekvienai nuotraukai. „Iš pradžių ji atsisakė, bet

nuotraukas paėmė, – juokavo Skardupių klebonas. – Gimė įkvėpimas, ir ji per porą dienų parašė rubajatus.“ Taip šalia kiekvienos knygos „Dievo įsakymai“ nuotraukos skaitytojas ras ir po Jakštytės sukurto strofą. Pristatant parodą „Marijos radijuje“, kilo mintis padaryti skaidrių projektą – jį ir matė Čikagos lietuviai. Lygiagrečiai dirbant su tais projektais, gimė mintis išleisti ir knygą.

Kun. Kanapkos knygą vertina ne tik tie, kurie dirba katechetinį darbą. Ir paprasti žmonės pagiria, jog ją lengva skaityti. „Tai man kaip pagyrimas, – prisipažįsta kun. Kanapka. – Knygą sąmoningai rašiau paprastai, kad kalba būtų suprantama, kad kuo mažiau būtų tarptautinių žodžių.“ Knygos turinys paremtas gyvenimiška, praktine patirtimi. Skardupių klebonas sakė, jog prašė visų savo pažįstamų, draugų ir giminių pasidalinti savo patirtimi. Nemažai kas atsiuntė, tad kunigui reikėjo visą tą medžiagą tik sutvarkyti.

Nuo knygos išleidimo praėjo jau penkios vasaros. Knyga platinama privačiai, ne per knygytus ar parduotuves. Ypač daug knygų parduoda vienuolė sesė Marytė Kučinskaitė, gyvenanti Marijampolės slaugos namuose. „Ji – su ramentais, niekur neišeina, bet ji yra mano knygos pagrindinė platintoja, – sako kun. Kanapka. – Kaip ji tai sugeba, nežinau. Tai – Dievo dovana.“ Pats kunigas, kai tik pasitaiko proga, savo knygą pristato parapijose, ji pristatyta ir Seime. Pasak Skardupių klebono, žmonės auchoja tiek, kiek gali – nes tai yra galimybė prisidėti prie apleistos parapijos atsivimo.

Kun. Kanapkos nuomone, yra svarbu būti pašlankiu Dievo įrankiu. Juk 50 okupacijos metų Lietuvos visuomenę labai nustekeno. „Jeigu kažkas sako, kad mūsų šalyje yra 14 proc. tikinčiųjų, aš abejoju, – karčiai pastebi klebonas. – Aš žiūriu į savo parapiją ir sakau, kad, kiek tikinčiųjų yra Skardupių parapijoje, tiek jų yra ir visoje Lietuvoje – 5 proc. ne daugiau. Tik gal geresniu atveju kai kur, kur tradicijos gilesnės, kur kunigai buvo uolesni, tikinčiųjų skaičius ir pasiekia 10 proc.“ Šiuo metu į šv. Mišias Skardupių bažnyčioje ateina vos 30–40 parapijiečių iš 700 gyventojų. Bažnyčioje niekas algų negauna, nes nėra iš ko jų mokėti. Bet ir gerai, kad negauname, pastebi kunigas. Jo nuomone, negalima turėti pretenzijų lengvai, be aukos pasiekti kažkokį rezultatą. „Turi būti auka bet koku atveju. Net ir čia, Čikagoje, jei esi sveikas, jei neturi akivaizdžių kančios ženklų, auka yra tavo aukojamas laikas, lėšos ir pan.“, – sako kun. Kanapka. Susitaikęs su Dievo valia, sutikęs nešti sunkaus fizinio darbo našta, Skardupių klebonas įsitikinęs, jog ir šis laikotarpis netrukus baigsis. Savo apsilankymą Čikagoje jis laiko artėjančių permainų ženklu, tarsi viso savo laiko Skardupiuose karūnavimą.

Po susitikimo Ateitininkų namuose.

LIETUVOS IR PASAULIO NAUJIENOS

Redaktorė Loreta Timukienė • El. paštas: loretatim@gmail.com

Tartasi dėl paskandinto cheminio ginklo poveikio aplinkai

Gdynė (BNS) – Lenkijos mieste Gdynėje lapkričio 5 d. surengtas tarptautinis seminaras, skirtas aptarti jūroje paskandinto cheminio ginklo poveikį aplinkai. Renginyje dalyvavo aplinkos tyrimų įstaigų, mokslo centrų, tarptautinių ir nevyriausybinių organizacijų atstovai iš Lietuvos, Danijos, Kanados, Rusijos, JAV, Japonijos, Lenkijos, Švedijos, Suomijos, Vokietijos ir kitų šalių.

Seminaro metu diskutuota apie galimybes gerinti bendradarbiavimą sprendžiant jūrose palaidoto cheminio ginklo klausimus, dalytasi patirtimi, kaip sumažinti poveikį žmonių sveikatai, saugumui ir jūrinei aplinkai. Seminare buvo parengtas atas-

kaitos modelis, padėsiantis šalims paruošti informaciją Jungtinėms Tautoms. JT generalinio sekretoriaus 2013 m. atsakaitos apie rezolucijos įgyvendinimą pagrindu bus priimta nauja JT Generalinės Asamblėjos 2-ojo komiteto rezoliucija.

Daugelio valstybių tyrimai rodo, kad paskandinto cheminio ginklo esama Atlanto ir Ramiajame vandenyuose, Viduržemio, Šiaurės, Baltijos ir kitose jūrose. Žinoma, kad po Antrojo pasaulinio karo Baltijos jūroje paskandinta apie 40,000 tonų cheminio ginklo, kurio sudėtyje yra apie 13,000 tonų kovinių nuodingų medžiagų.

Lietuva ruošiasi pirmininkauti ES Tarybai

Vilnius (URM info) – Užsienio reikalų ministerijoje (URM) lapkričio 5 d. prasidėjo konsulinių pareigūnų mokymai, skirti URM ir diplomatinėms atstovyboms darbuotojų pasirėngimui Lietuvos pirmininkavimui Europos Sąjungos (ES) Tarybai. Renginį atidarė užsienio reikalų ministras Audronius Ažubalis. Jis atkreipė dėmesį į pirmą kartą valstybės isto-

rijoje prisiimamos pareigos reikšmę ir pažymėjo, jog pirmininkavimo metu reikės glaudžiai bendradarbiauti su Europos delegacijomis ir su kitomis ES šalimis, būti pasiruošusiems krizinėms situacijoms. A. Ažubalis taip pat pabrėžė vis didėjantį konsulinių veiksmų poreikį, įvairovę bei dėl to išsiplėtusias konsulinių pareigūnų atsakomybės ribas.

Atidengtas paminklas popiežiui Jonui Pauliui II

Jono Pauliaus II skulptūrą šiauliečių Žuklių šeimos užsakymu sukūrė vilnietis skulptorius Mindaugas Junčys.

Šiauliai (ELTA) – Šiaulių Šv. Ignaco Lojolos bažnyčios kiemelyje atidengtas paminklas popiežiui Jonui Pauliui II. Šventojo Tėvo skulptūra čia pastatyta neatsitiktinai. Šv. Ignaco Lojolos bažnyčioje per viešnagę Lietuvoje 1993 m. rugsėjo 7 d. meldėsi ir ilsėjosi popiežius Jonas Paulius II.

Prieš paminklo atidengimo ir šventinimo iškilmes Šv. Ignaco Lojolos bažnyčioje šv. Mišias aukojo Šiaulių vyskupas Eugenijus Bartulis, dalyvavo ir daugiau Lietuvos vyskupų. Į paminklo šventinimo iškilmes gausiai susirinkusiems šiauliečiams dvasininkai sakė įvykus stebuklą: ant skulptūros savaime atsirado rau-

dona dėmė. Ji primena tikrą įvykį, kai čia besimeldžiantis popiežius netyčia išsitempė raudonais dažais. Šiauliuose lankantis Jonui Pauliui II nebuvo numatyta užėti į Šv. Ignaco Lojolos bažnyčią, kurios durys buvo užvertos. Bet popiežius paprašė duris atidaryti ir įėjęs į vidų suklupęs meldėsi. Bažnyčios grindys buvo šviežiai išdažytos raudonais dažais, kurie dar nebuvo visai išdžiūvę. Popiežius besimeldsdamas išsitempė dažais savo drabužius.

„Ant skulptūros atsiradusi dėmė – tai ženklas, kad popiežius Jonas Paulius II iki šiol yra su mumis“, – sakė Šiaulių vyskupas E. Bartulis.

Seinuose nebeaukojamos Mišios lietuvių kalba

Vilnius (BNS) – Lenkijoje, Seinuose bei greta esančiame Žagarių kaime, gyvenantys lietuvių tautybės žmonės prarado galimybę melstis lietuviškoje Mišiose. Nuo spalio 1 d. iš Seinų atšauktas kunigas Bernardas Augaitis, mokėjęs abi kalbas ir atskirai aukodavęs Mišias lenkams ir lietuviams. Šiame Lenkijos pakraštyje gyvenantys tikintys lietuviai jau kreipėsi į Vilniaus arkivyskupą Audrą Juozą Bačkį, kad šis pasirūpintų, jog jie ir toliau galėtų melstis gimtąja kalba.

Lenkijos lietuvių Šv. Kazimiero draugijos pirmininkas Algirdas Vektorius sakė, kad lietuviai nori melstis gimtąja kalba, todėl tikimasi, kad Seinuose lietuviškai kalbantis kunigas gyventų nuolat arba nors atvažiutų laikyti Mišių iš, pavyzdžiui, Lazdijų ar Marijampolės.

Lietuvos ambasados Lenkijoje duomenimis, Lenkijoje gyvena apie 15,000 lietuvių kilmės žmonių, daugiausia – Seinų ir Punsko krašte netoli valstybinės sienos su Lietuva.

New York miestui nauju iššūkiu tapo vėstantys orai

New York (BNS) – Tai, kad New York po viesulo „Sandy“ grįžta prie normalaus gyvenimo, rodo ir tai, kad vėl pradeda dirbti beveik visos miesto mokyklos, tačiau miestas susiduria su nauju iššūkiu – smarkiai atvėsusiais orais. Dešimtys tūkstančių žmonių, kurių namus sunaikino ar apgriovė audra, turi grumtis su šalčiu ir pavojumi mirtinai sušalti. New York meras Michael Bloomberg apskaičiavo, kad vien pačiame mieste apie 40,000 būstų po spalio 29 d. audros yra nebenaudotini.

„Sandy“ vėjai ir sukeltos potvynio bangos talžė 15 valstijų; JAV ir Kanadoje žuvo mažiausiai 109 žmonės, padaryti nuostoliai vertinami dešimtimis milijardų dolerių. Daugiau kaip 2 mln. būstų septyniose valstijose vis dar neturi elektros, trečią dieną numatoma nauja audra, kuri turi atnešti dar daugiau lietaus. M. Bloomberg šią nelaimę palygino su New Orlean padėtimi po viesulo „Katrina“ 2005 m. Sudėtinga padėtis ir New Jersey valstijoje, kur elektros dar neturi mažiausiai milijonas žmonių.

Ukrainiečiai protestuoja dėl nesąžiningų parlamento rinkimų

Kijevas (BNS) – Šimtai ukrainiečių lapkričio 5 d. surengė protestą dėl tariamų pažeidimų per praėjusį mėnesį vykusius parlamento rinkimus, o opozicija grasino boikotuoti naująjį parlamentą ir ragino surengti pakartotinius rinkimus.

Vakarų stebėtojai sukritikavo spalio 28 d. vykusius parlamento rinkimus ir teigė, kad jie buvo nesąžiningi ir neskaidri, o prezidento Viktor Janukovyč priešininkės ir buvusios premjerės Julija Tymošenko kalinimas yra žingsnis atgal nuo demokratijos.

Trys proporciniai rinkimuose gerai pasirodžiusios opozicijos partijos kaltina valdžią balsų klastojimu siekiant užtikrinti, kad V. Janukovyč sąjungininkai išlaikytų daugumą parlamente.

J. Tymošenko Jungtinio opozicinio tėvynės bloko vadovas Arsenij Jaceniuk 2,000 žmonių miniai, susi-

rinkusiai prie Centrinės rinkimų komisijos pastato Kijeve, sakė, kad opozicija reikalauja, jog rezultatai būtų perskaiciuoti ginčijamose apygardose. Anksčiau jo partija išpėjo ketinanti paskelbti naująjį parlamentą neteisėtu. Pasaulio bokso čempiono Vitalij Kličko partija „Udar“, surinkusi 14 proc. balsų, ragino surengti naują balsavimą, paremtą tik proporcine (daugiamandate) rinkimų sistema.

Abejojama dėl Nobelio taikos premijos skyrimo teisėtumo

Vilnius (BNS) – Nobelio taikos premija Europos Sąjungai skirta neteisėtai, nes ji nėra kovotoja už taiką, kaip teigiama premiją įsteigusio Alfredo Nobelio testamente, teigia Tarptautinis taikos biuras.

Atvirame laiške Švedijos Nobelio fondui organizacija prašo, kad šių metų 8 mln. kronų premija nebūtų teikiama, tačiau Norvegijos komitetas, skiriantis premiją, šį prašymą iš karto atmetė.

Švedų pramonininkas ir filantropas A. Nobelis, miręs 1896 m., savo testamente rašė, kad premija turi atitekti „asmeniui, kuris atliko didžiausią ar geriausią darbą vardan tautų

broliškumo, už armijų panaikinimą ar sumažinimą ir už taikos suvažiavimų palaikymą”.

Tarptautinis taikos biuras pažymėjo, kad ES „nesiekia tarptautinių santykių demilitarizavimo”, o jos šalys narės „taiką gina karine jėga ir pradeda karus, o ne prabrėžia alternatyvios prieigos būtinybę”.

Spalio 12 d. paskelbta, kad šių metų Nobelio taikos premija skiriama krizės apimtai Europos Sąjungai, kuri prisideda prie taikos ir susitaikymo procesų bei demokratijos ir žmogaus teisių užtikrinimo.

Premija bus įteikta gruodžio 10-ąją, A. Nobelio mirties dieną.

Japonija ir JAV pradėjo bendras pratybas

Tokijas (BNS) – Lapkričio 5 d. Japonija ir JAV pradėjo bendras pratybas „Aštrusis kardas”. Jos vyksta Okinavos prefektūroje, netoli JAV karinės bazės. Pratybose dalyvauja 37,000 Japonijos ir 10,000 JAV kariškių, taip pat Japonijos karinio jūrų laivyno laivai ir vienas Amerikos lėktuvnešis. Pratybos vyksta tuo metu, kai pastrėjo Japonijos ir Kinijos teritorinis ginčas dėl Senkaku (Diaoju) salyno. Įtampa tarp dviejų šalių padidėjo šių metų rugpjūtį, kai Japonijos vyriausybė pareiškė ketinanti išpirkti tris salas iš privačių savininkų. Po to Kinijoje prasidėjo masinės antijaponiškos demonstracijos, dėl kurių di-

delės Japonijos bendrovės nutraukė veiklą kaimyninėje šalyje.

Anksčiau oficialusis Bejing jau reiškė nepasitenkinimą Japonijos ir JAV ketinimu surengti bendras pratybas. Spalio pabaigoje Kinijos gynybos ministerija pareiškė, kad pratybos „didina įtampą regione”, ir pažymėjo, kad atidžiai stebės jų eigą. Atsižvelgdamos į padėtį dėl ginčijamų salų, Japonija ir JAV pakeitė pratybų programą. Pavyzdžiui, buvo atsisakyta operacijos, per kurią turėjo būti išvaduota negyvenama sala, užimta sąlyginio priešininko. Pratybos turėtų trukti iki lapkričio 16 d.

ŠVENTADIENIS

31 Eilinis sekmadienis

Pašaukti mylėti

RYTIS GURKŠNYS, SJ

...mylėti artimą, kaip save patį, svarbiau už visas deginamąsias atnašas ir kitokias aukas. /Mk 12, 33/

Savo gyvenime pastebėjau, kad žmonės keičiasi ir tobulėja tuomet, kai kiti jiems dėkoja, juos vertina, jiems taria drąsinančius žodžius. Tyrimai rodo, jog žmonėse apie 50 proc. darbuotojų nesijaučia vertinami ir reikalingi. Apie 80 proc. iš jų niekada negirdėjo padėkos žodžių už tai, ką jie daro. Jei dėkojate padavėjai, galite būti vienintelis žmogus, sėjantis gerumą jos gyvenime. Jei dėkojate policininkui, kuris tvarko eismą spūstyje, sėjate gerumą ir padrasinimą jo sunkioje tarnystėje. Meilės žodžiai turi stiprią keičiančią ir gydymą galia.

Neseniai skaičiau apie vieną jauną vyrą, kuris turėjo Dauno sindromą. Būdamas aštuoniolikos metų, Carl dirbo didelėje maisto prekių parduotuvėje. Jo darbas buvo padėti pirkėjams prie kasos greičiau susidėti pirkinius į maišelius. Prie kiekvienos kasos buvo tokių darbuotojų – dažniausiai gimnazijos mokinių. Carl sugalvojo pajvairinti savo darbą. Kiekvieną vakarą jis kompiuteryje surasdavo dienos mintį – padrasinančią citatą. Ją nukopijuodavo kelis kartus, atspausdindavo ir sukarpydavo lapus į kelias juosteles. Kasdien jis pasigamindavo apie 500 tokių juostelių ir laikydavo jas savo darbo vietoje. Kiekvienam pirkėjui jis įdėdavo tą juostelę į krepšį ir sakydavo: „Įdėjau jums dienos mintį. Tikiuosi, kad ji padės jums džiaugtis šia diena.“ Jau po savaitės eilė prie Carl kasos buvo penkis kartus ilgesnė negu kitos. Kiekvienas norėjo gauti Carl dienos mintį. Tai pastebėjęs parduotuvės vadybininkas skelbė per garsiakalbį, kad kitos kasos irgi dirba ir laukti ten teks trumpiau. Tačiau niekas nejudėjo iš tos eilės ir sakė: „Mes norime gauti Carl dienos mintį.“ Negalia turintis žmogus nesėdėjo namuose ir nesiskundė savo sunkiu gyvenimu. Jis nesakė: „Aš esu invalidas. Kiti turi manimi pasirūpinti...“ Jis ne tik dirbo po kelias valandas kasdien, bet ir sėjo gerumą kitiems. Jis nemastė apie tai, ko jis neturėjo. Jis mąstė apie tai, ką turėjo. Jis mąstė, kaip panaudoti savo sugebėjimus tam, kad praskaidrintų kito dieną. Kartą viena dešimtos klasės matematikos mokytoja pastebėjo, jog jos mokiniai pavargę ir nenori mokytis naujos temos. Ji išdalino lapus ir paprašė, kad mokiniai kairėje lapo pusėje surašytų visų klasės mokinių vardus ir prie kiekvieno vardo parašytų bent po vieną gerą dalyką apie tą žmogų. Mokiniai rašė per visą pamoką, nuolat pažvelgdami vienas į kitą. Per savaitgalį mokytoja perrašė visus komentarus apie kiekvieną mokinį ant atskirų lapų. Pirmadienį per pamoką ji išdalino lapus. Kai mokiniai skaitė, girdėjosi nuostabos balsai: „Niekada nemaniau, kad turiu tokį talentą. Nežinojau, jog draugų akyse gražiai atrodo, kad patinku jiems...“

Po keleto metų vienas iš mokinių žuvo tarnaudamas armijoje. Per lai-

dotuves dalyvavo mokytoja ir daugelis klasės mokinių. Po pamaldų žuvusiojo tėvas priėjo prie mokytojos ir padavė jai raštelį, sakydamas: „Noriu jums parodyti, ką mano sūnus turėjo, kai žuvo. Jį radome jo uniformos kišenėje.“ Mokytoja atpažino tą patį popieriaus lapą, kurį jis gavo iš mokytojos prieš keletą metų. Ji suprato, kad tai buvo jam vienas iš brangiausių tekstų. (...) Mokytoja niekada nepagalvojo, kad ta pamoka užduotis neš tokių ilgalaikių vaisių.

Siekime padrasinti kitus savo žodžiu. Ieškokime galimybių parodyti kitiems gerumą, padėkoti ir parodyti tai, ką jie turi gero. Tai nekainuoja daug laiko ir jėgų. Tačiau tai daro didelę įtaką kito gyvenime. Mes esame mokomi kritikuoti. Mus retai moko išvelgti kiekvieno žmogaus vertingumą ir grožį. Mes labai greitai pasakome, kuo mums nepatinka kito charakteris, kalba, apranga. Labai lengva pastebėti tai, kas neigiama. Mokykimės mylėti ir kasdien išvelgti tai, kuo mums patinka tas žmogus.

Šiandien kaip niekada anksčiau turime teigiamai mąstyti ir kalbėti apie tai, kas gera. Šiandien žmonės pasiekia daug daugiau neigiamos informacijos negu anksčiau istorijoje. Internetas gali nešti ne tik gerumą, bet ir blogį. Interneto erdvėje vienas žmogus gali paskleisti daug žeidžiančių dalykų ir pasislėpti. Internete žmogus gali pasakyti tokių įžeidimų, kurių jis niekada nepasakytų to žmogaus akivaizdoje. Mes nepanaikinsime to neigiamos informacijos srauto. Bet mes galime ją atsverti teigiama informacija. Krikščionis šiaandien turi dar uoliau darbuotis skleidžiamas meilę, viltį, ramybę, drąsą, džiaugsmą.

Nebūkime pasyvūs. Jei pastebime, kad mūsų artimus žmones kas nors žeidžia, kritikuoja, siųskime jiems padrasinančias žinutes. Nepriarkime ir stunkime iš savo rato pavėdžius, piktus, žeidžiančius žmones. Nesiginčykime su žmonėmis, kurie kupini neapykantos. Jų nepakeisime. Jie turi savų problemų. Jie nepatenkinti savo gyvenimu ir bando mus užkrėsti ta pačia nuotaika. Nešvaistykime laiko ginčydamiesi su neigiamais žmonėmis. Išklausykime juos, patylėkime ir pasitraukime nuo jų. Kuo daugiau neapykantos jie sėja, tuo daugiau meilės ir gerumo mes sėkime savo santykiuose.

Parodykime savo meilę tiems, kuriuos Dievas mums siunčia. Skirkime laiko juos padrasinti, parodyti dėmesį ir rūpestį. Parodykime ne tai, kas mums nepatinka kituose, bet tai, ką mėgstame juose. Padrasinkime juos kasdien. Ieškokime galimybių parodyti jiems gerumą. Jei sėsime gerumo sėklas kitų širdyse, tuomet ir patys patirsime daugiau sėkmės savo veikloje. Jei pakylėsime kitus, Dievas ir mus pakylės. Tikiu, kad patirsime dar daugiau jo gerumo. Kursime tą gyvenimą, kuriam esam pašaukti, ir atskleisime tai, kas geriausia savyje. Priimsime ramų, prasmingą ir turtingą gyvenimą, kurį jis mums dovanoja.

*Sutrumpta.
Bernardinai.lt*

Kiekvieną dieną atsiveria naujos galimybės

Atkelta iš 5 psl.

– Pirmieji išpūdziai tikrai geri. Kadangi programos tikslas – kuo greičiau dalyvius supažindinti su valstybės institucijų darbu ir iššūkiais, mes per primąją apmokymų savaitę aplookėme daugiau nei 10 valstybinių institucijų ir susitikome su kone 100 valstybės ir jos agentūrų tarnautojų, ministrais ir jų patarėjais, ambasadoriais bei departamentų vadovais. Informacinis krūvis buvo tikrai didelis, todėl negaliu sakyti, jog tai buvo tiesiog pažintinės ekskursijos.

Po apmokymų dalyviai galutinai pasirinko savo darbovietes. Dauguma mano naujųjų kolegų per metus dirbs trijose darbovietėse, kiekvienoje – po keturis mėnesius. Jaunieji profesionalai darbuosis 15 valstybinių įstaigų, ministerijose, Seimo kanceliarijoje, ministro pirmininko ir Konkurencijos taryboje bei viešosiose įmonėse „Investuok Lietuvoje“ ir „Versli Lietuva.“ Kiekvienas dalyvis bus atsakingas už vieno specifinio projekto įgyvendinimą, kurį tiesiogiai suderins su įstaigos specialistais. Projektų spektras labai platus – pradedant gamtosauga ir elektromobiliais, baigiant viešaisiais ryšiais, patriotiškumo skatinimu bei ekonomine plėtra ar socialine politika.

– Ar jauti skirtumą tarp Lietuvos ir JAV valstybės valdymo struktūros, valstybinių įstaigų darbo specifikos, požiūrio į darbą?

– Taip, skirtumų yra, tačiau svarbu pastebėti, kad Lietuvos valdymo sistema vis dar yra tobulinama, o ir žmonės ne visur pakankamai sparčiai keičia savo požiūrį į darbą, kaip iš tiesų norėtųsi. Galiu pasidžiaugti tuo, kad jau galima pamatyti jaunosios kartos išitraukimą į valstybines institucijas. Tokios valstybinės agentūros kaip VŠĮ „Investuok Lietuvoje“ ar „Versli Lietuva“ yra labai atviros jauniems ir veržliems darbuotojams, taip pat galiu drąsiai teigti, kad tarp ministrų patarėjų ar viceministrų

yra jaunosios kartos atstovų.

Programos dalyviams netrūksta iššūkių. Susidarė išpūdis, kad ministerijų darbuotojai nėra tokie lankstūs ir imlūs naujovėms kaip VŠĮ „Versli Lietuva“ ar VŠĮ „Investuok Lietuvoje“ dirbantys žmonės. Teko girdėti, jog dar pasitaiko tipiškių biurokratų, kurie neaišku, kaip ten dar „dirba“. Tačiau vis dažniau iš programos dalyvių tenka išgirsti gerų patirčių, kai atrandama visiškai atsidavusių ir užsidegusių LR institucijų darbuotojų, kurie sąžiningai siekia tobulinti visą valstybę. Visi 20 dalyvių ieško būdų, kaip pristatyti savo žinias, idėjas ir darbus į reikiamas rankas, kad jos susilauktų atitinkamo dėmesio. Kaip žinia, visi ir visur turi savus darbus, todėl tik kiekvieno dalyvio asmeninė iniciatyva gali skatinti pokyčius visoje sistemoje.

– Jaunųjų profesionalų programa „Kurk Lietuvai“ tęsis vienerius metus. Kas finansuoja šios programos vykdymą?

– JPP „Kurk Lietuvai“ projektą trejų metų laikotarpiui finansuoja Europos Sąjungos struktūriniai fondai.

– Ką veiki laisvalaikio?

– Šiuo metu negaliu pasigirti turintis daug laisvalaikio. Dažniausiai mano laisvalaikis apsiriboja papildomais projektais ar tiesiog namų ruoša, be abejonės, pasitaikius progai, mėgstu praleisti laiką su draugais.

– Gal turi planų pasilikti Lietuvoje ir ilgesniam laikui?

– Šiandien apie tolimesnius planus nieko negaliu pasakyti. Kiekvieną dieną atsiveria naujos galimybės, iniciatyvos, pažintys, todėl sunku pasakyti, ką veiksiu, pasibaigus JPP programai. Susiklosčius tinkamoms galimybėms, mielai likčiau Lietuvoje ir ilgesniam laikui.

Kalbino Loreta Timukienė

ATLANTIC
Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight

Air Freight

Auto Export

Small Packages

Trucking

Krovinių gabenimas laivu į visas pasaulio šalis.

Krovinių gabenimas lėktuvu į visas pasaulio šalis.

Automobilių pirkimas bei siuntimas į visas pasaulio šalis.

Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.

Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas į namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje

8801 78th Ave **Bridgeview**, IL 60455 **Tel. 1 708-599-9680**
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Trokštu pabuvoti ten,
kur vargo seneliai ir proseneliai
Eglė Česnakavičiūtė
3

Atėjome. Pirmiausia pamačiau didžiulį būrį žmonių. Net nusigandau, ar tik nebūsiu pavėlavusi, bet ne – pažiūrėjau į laikrodį – 7:50. Iš karto pastebėjau Vytuką, draugą, kaip ir aš užsiimančią gyvąja istorija, tačiau studijuojantį Škotijoje ir tik vasaras leidžiantį Lietuvoje. Ėmėme kalbėtis – jis tik prieš keletą dienų grįžo į Lietuvą. Mane pakvietė į vidų užsiregistruoti. Gavau marškinėlius su „MISI-JA SIBIRAS’12” ženklu. Juos apsivilkus tas jausmas, jog esu lietuvė, dar sustiprėjo. Ir net ta sunki kuprinė lyg ir palengvėjo pamąscius apie vargus, kokius teko mūsų protėviams iškęsti.

Kai visi susirinko, patraukėme į Tymo turgaus kvartalą, kur laukė dvi aukštis autobusas. Į bagažinę, esančią autobuso apačioje, ėmė skristi kuprinės. Nuo pat pirmų akimirkų žygio kompanija pasirodė tikrai draugiška – vyrai skubėjo iš merginų perimti kuprines ir jas krauti į bagažinę, kiti padėjo jas nusiimti. Visi šypsojosi, veiduose spindėjo pakili nuotaika. Prieš pradėdami kelionę, sustojome aikštelėje ratu. Visi gavome iš Arno po akmenėlį, kurį buvome prisakę VISADA turėti prie savęs. Daugiau jokių paaiškinimų. Tada susipažino-me. Kiekvienas išėjo kelis žingsnius į rato vidų ir pasakė vardą, kuo užsiima ir kaip jaučiasi šįryt bei kokia jo motyvacija dalyvauti šiame projekte. Buvo įdomu, bet dėl tokios didelės masės žmonių vargiai įsiminiau. Tik vieną kitą.

Susėdome į autobusą. Sėdėjau beveik pačiame gale, antrame aukšte. Kažkodėl šioje autobuso dalyje buvo susispietę vaikinai, o su manimi sėdėjo Vytas. Kelionės pradžioje kalbėjomės tik dviese – buvo prisikaupe daugybė dalykų, kuriais norėjome pasidalinti. Prisiminėme ir praėjusiomis vasaromis dainuotų partizaninių bei karinių liaudies dainų. Aptarus svarbiausias naujienas ir planus, atsigręžiau ir susipažinau su už manęs sėdinčiu jaunimu. Kiekvienas atrodė labai įdomi asmenybė. Pavyzdžiui, Deivis keliauja po miškus lankydamas partizanų bunkerius, Povi-las – etnologijos studentas. Keista, tačiau ką studijavo kiekvienas dalyvis nelabai užfiksavau. Įdomesni pasirodė jų požiūriai į Lietuvą, patriotizmą, partizanus, kiekvieno iš jų tragiškų šeimų likimų istorijos. Bendraudama susidariau įspūdį, kad daugiausia žygyje dalyvavo žurnalistų, istorikų ir politologų. Taip pat pasitaikė ir vienas kitas ekonomistas, chemikas,

inžinierius ir kt. Žygyje dalyvavo ir 3 vyrukai iš Karo akademijos. Iš pradžių maniau, jog tokių jaunų kaip aš, 19 metų, nebus daug, tačiau vėliau įsitikinau, kad visai nemažai buvo ir tokių.

Besišnekučiuodami net nepastebėjome, kaip greitai atvykome į Roldžios kaimą, iš kurio ir turėjome pradėti savo žygį. Vaikinai glaudžiai bendradarbiavo su merginomis: jie iškrovinėjo kuprines, o merginos padėjo ieškoti kiekvienam savo kuprinės iš didelės jų krūvos. Arnas šūktelėjo ir paprašė visų dėmesio. Pirmiausia buvome paprašyti parodyti akmenukus, o tada buvome supažindinti su žygio vadu Arnoldu. Jam taip pat įteikė marškinėlius, kuriuos jis su pagarba iškėlė į viršų. Arnoldas pasirodė šaunus vadas. Nekantravau pajusti jo diktuojamą žygio tempą ir apskritai – greičiau pradėti žygį.

Žygio pradžia

Buvo kelios minutės po vienuoliktos, kai pajudėjome. Dalis žygeivių ilgesingomis akimis nulydėjo autobusą, kuriame gavo saldžiai pamiegoti pritrūkusią valandėlę. Nežinojome, ar jis važiuoja į Vilnių, ar į kokią nušalesnę vietą laukti mūsų parkulniuojančių sekmadienio vakarą.

Labai greitai iš vieškelio perėjome į didžiulį kirtimų plotą, kuriame turbūt pirmąkart visiems žygio dalyviams teko eiti vorele. Tokia gyvate mes vingiavome per neseniai iškirstą laukymę, buvusį mišką – aukšty-n ir žemyn. Prisimenu, kad tą akimirką labai džiaugiausi, kad išėjau su jau ketverius metus dėvimais kalniniais batais – ko jie tik nematė: ir Lietuvos miškų, ir pelkių, ir Slovėnijos „Triglavo” viršūnė, ir Austrijos alpes, ir Juodkalnijos Durmitorą, jie jautė ir kaitrų smėlį, ir ledą bei sniegą prie – 25 laipsnių šalčio...

Netrukus iš kirtimų perėjome į jau naujai atsodintą mišką – čia eglaitės augo visiškai greta viena kitos. Šioje vietoje jau džiaugiausi, kad dar rytą namuose nusivilkau šortukus ir pasirinkau ilgesnes plačias storos medžiagos kelnės, kurias nebaisu su-tepti, maža tikimybė per jas nusi-brozdinti, o dėl jų pločio lengva atsi-raioti, jei karšta. Eglučių šakos, ramiai einant, maloniai glostė rankas, o staiga, susidarius dalyvių sangrūdai ir taip pat greitai pajudant, šakos vi-su skaudumu trenkdavosi į veidą.

Bus daugiau.

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

Dr. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101
Valandos susitarus

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

Ką pasakė prezidentė

Atkelta iš 3 psl.

tis Girnius ir Ainė Ramonaitė, tvirtina, jog prezidentės ultimatumo niekas per daug neišsigando – nei socialdemokratai, nei darbiečiai. Suprask, premjeru jau įvardintas Butkevičius greičiausiai neatsižvelgs į valstybės vadovės nuomonę arba tik „pusiau atsižvelgs”. O Grybauskaitė greičiausiai privalės nuryti karčią piliulę, kai premjeras valdančiąją koaliciją lipdys būtent drauge su darbiečiais. Juk Seimo paleidimo ir naujųjų Seimo rinkimų organizavimo perspektyva – rizikingas sumanymas. Galbūt tautos pasirinkimas bus dar keistesnis.

Todėl neatmeskime galimybes, jog susiklostė itin pavojinga padėtis, kuri ir verčia prezidentę elgtis ryžtingai, pamirštant net apie asmenines politines perspektyvas. Mes visi ir taip per daug ilgai tylėjome arba kalbėjome vos „puse lūpų”. Uspaskich užauginome visi – tiek kairieji, tiek dešinieji. Užauginome tik dėl to, kad

tylėdavome, kai prieš 15 ar 10 metų reikėdavo pareikšti principingą nuomonę. Vis vylėmės, jog mūsų neprincipingumas – leistinas ir pateisinamas. Deja, šitaip elgdamiesi mes pasiekėme tikrai pavojingą ribą.

Ypač keistas buvo pastarųjų ketverių metų konservatorių-krikščionių demokratų flirtas su Darbo partija. Viešojoje erdvėje pasirodė žinių, esą konservatoriai tokiu savo elgesiu galbūt bandė iš Darbo partijos išstumti skandalingąjį Uspaskich, o likusius darbiečius – patraukti savo pusėn. Toksėjimas žirgu gal ir būtų įspūdingas, bet jis – ne konservatorių nosiai. Uspaskich – ne iš kelmo spir-tas. Jo apgauti taip lengvai nepavyks. Be to, akivaizdu ir tai, kad Darbo partija laikosi tik ant skandalingojo politi-ko pečių: nebebus jo, nebebus ir par-tijos. Vieninteliu pasiteisinimu čia galėtų tapti nebent bendrasis europie-tiškas kontekstas. Tvirtos vertybinės, politinės pažiūros ir principingumas šiandien niekur nebemadingas.

Kirvis netinka, kur reikia skalpelio

Atkelta iš 3 psl.

nupirkta – ar šimtas, ar tūkstantis, ar dešimt tūkstančių, ar gerokai mažiau, ar gerokai daugiau. Spėliojimai apie tyrimų išvadas nėra pagrindas nei stengtis keisti rinkimų rezultatų, nei raginti politikus perimti teisingumo vykdymą į savo rankas.

Nerimą kelia ir kiti dalykai. Penktadienį prieš rinkimus prokuratūra paskelbė, kad kaltinimai Darbo partijai yra sugriežtinami ir į juos žiūrima kaip į sukčiavimą. Prokuratūra nėra tokia naivi, kad nežinotų, jog pareiškimas gali paveikti rinkimus ir kad jis bus traktuojamas kaip mėginimas tai daryti. Atrodo, kad teisėsaugos organai vėl įsivelia ar leidžiasi būti įtraukiami į politiką. Tai pavojingas žingsnis. Nematau pagrins-

do čia ieškoti konservatorių rankos. Jei partija galėtų šokdinti proku-ratūrą, nebūtų buvę reiškiami kal-tinimai Vitui Matuzui ir kai kuriems kitiems partijos šulams.

Nežinau, kaip viskas baigsis. Bet jei prezidentė atkakliai primetinės savo sąlygas naujai Vyriausybei ir Vyriausybės sudarymas užsities iki kitų metų, nukentės Lietuvos įvaizdis. Lietuva bus rikiuojama į Bulgarijos ir Rumunijos gretas, laikoma šalimi, kuri negeba surengti skaidrių demokra-tiškų rinkimų. Kitų metų liepos mėnesį Lietuva perima pirmininkavimą Europos Sąjungai. Tai didžiausias iššūkis Lietuvai po Nepriklausomybės atgavimo. Ir geriausiomis sąlygo-mis sėkmingas pirmininkavimas rei-ka lauja sutelkto Vyriausybės darbo, o jei Vyriausybė dar nesuformuota..?

*Diekavuojom žemaitems
Katrei 1260 m. leipas 13 d.
Dorbes mūšie
Nugalieje kryžiuotus.*
Durbė, 1260 m.

*Keleivi,
Pasakyk Lietuvai,
Kad mes žuvom gindami tėvynę.*
Daugpilis, Červonka,
1919–1920 m.

Už šių vartų vaitoja žemė.
Salaspilis, 1944–1945 m.

Liepoja ir Durbė

Pakeliui iš Palangos į Liepoją dar stovi Lietuvos-Latvijos sienos kontrolės būdelė – tuščia ir apleista. Nėra nei kontrolės, nei budėtojų. Netrukus neliks ir tos būdelės. Pravažiuodami nesulėtiname net greičio. Anais laikais, kada Latvijos dar nebuvo, į šį, tada Livonijos kraštą, žemaičių karžygiai, žirgus pasibalnoję, irgi be sustojimo įdavo kovoti prieš kalavijuočius, vėliau – ir prieš švedus. 65 kilometrai (40 mylių) į šiaurę, (2) netrukus, nė valandos nesugaišę, pasiekėme Latvijos uostamiesį Liepoją.

XIX a. pabaigoje–XX a. pradžioje lietuviai važiuodavo į Liepoją darbų ieškoti, kiti – iš ten į Ameriką vykti. 1910 m. Liepojoje veikė daugiau nei 50 įmonių, kuriose dirbo apie 7,000 darbininkų, tarp jų – nemažai iš 18,000 tuo metu mieste gyvenusių lietuvių. Rudeniop žemaičių vežimai, pilni grūdų ir kitų ūkio produktų pardavimui užkimšdavo į Liepoją vedančius kelius. Iš ten grįždavo prisipirkę įrankių, baldų, cukraus, moterims – papuošalų, vaikams – saldainių, kitų šeimai ir ūkiui reikalingų prekių.

Lietuvos pramonė nesivystė pagrėčiui su Estijos ir Latvijos, todėl Lietuva ir ekonomiškai buvo atsilikusi. Prekyba ir pramonė ypač sparčiai augo Latvijoje, kuri turėjo du didelius prekybinius uostus – Rygą ir Liepoją, kai tuo tarpu Lietuva buvo atskirta nuo savo geografiškai natūralių uostų – Klaipėdos ir Karaliaučiaus.

XX a. pradžioje Lietuva iš trijų Baltijos šalių buvo ir kultūriškai labiausiai atsilikusi. Pvz., 1923 m. beveik trečdalis (32 proc.) Lietuvos gyventojų buvo beraščiai, palyginti su Latvijos 10 proc. ir Estijoje beveik 0 proc. Tai buvo palikimas 40 metų spaudos draudimo ir lietuviškų mokyklų varžymo ir persekiojimo po lenkų surengtų neapgalvotų 1831 m. ir 1863 m. sukilimų.

Po tų nelemtų sukilimų nemažai lietuvių apsigyveno Liepojoje. 1890–1891 m. lietuviai sudarė Liepojos gimnazijos mokinių daugumą. Ten mokėsi būsimas Lietuvos prezidentas Aleksandras Stulginskis, rašytojas Antanas Vienuolis, kompozitorius Balys Dvarionas ir kiti žymūs lietuviai. 1907 m. Liepojos gimnaziją baigė būsimas JAV lietuvių komunistų veikėjas Leonas Prūseika, dabar gulintis Čikagos lietuvių tautinėse kapinėse. Liepojoje gimė ir kunigas Bronius Dagilis, po Antrojo pasaulinio karo gyvenęs Detroit, vienas iš pirmosios Dainavos stovyklos organizatorių, 1962–1965 m. Ateitininkų sendraugių dvasios vadas.

Liepojoje šiandien veikia lietuvių kultūros draugija „Rūta“, įsitaisiusi nuosavame dviejų aukštų mūriniame name, kurį Liepojos lietuviai pasistatė 1931 m., o sovietai buvo atėmę ir pavertę kino teatru. Tarpkariniu laiku Liepojoje lietuviams tarnavo Lietuvos Respublikos konsulas, įvai-

Jelgavoje priešais buvusią Mintaujos gimnaziją, kurioje mokytojavo kalbininkas Jonas Jablonskis, mokėsi Antanas Smetona ir daug kitų žinomų lietuvių. Iš k.: Donatas Januta su Jelgavos lietuvių kultūros draugijos „Vytis“ veikėjais Liongina Upeniece, Algimantu Burba, Regina Detlava.

Lietuviškais Latvijos keliais

DONATAS JANUTA

rios lietuvių draugijos ir organizacijos. Veikė sporto klubas „Vytis“, Lietuvių kultūros plėtojimo draugija, Šv. Zitos pašalpos draugija ir daugelis kitų. 1933 m. Liepojos lietuvių skautų draugovėms priklausė 33 skautai ir 27 skautės.

Pasak dabartinės „Rūtos“ draugijos pirmininkės Irenos Želvės, šiuo metu draugija turi apie 20 aktyvių narių, bet per Vasario 16-sios ir kitus renginius susirenka apie 100. Draugijos ansamblis, vadovaujamas Zitos Bugavičienės, dalyvauja dainų šventėse Lietuvoje, bendrauja su Palangos ir Klaipėdos ansambliais. Draugijos veiklą išlaikyti padeda jų namo pirmame aukšte parduotuvėms išnuomotų patalpų nuomos.

Netoli Liepojos yra Durbės miestelis, kur 1260 m. žemaičiai smarkiai sumušė jungtinę kryžiuočių ir kalavijuočių kariuomenę. Nelabai sekėsi tiems vokiečiams kariauti prieš žemaičius. Vykdydami popiežiaus Grigaliaus IX paskelbtą kryžiaus karą prieš lietuvius, 1236 m. rugsėjo 22 d. Saulės mūšyje kalavijuočiai buvo žemaičių taip smarkiai sutriuškinti, kad prarado savo vietoves Dauguvos upės krante, kurias įtvirtinti jiems prireikė 30 metų kovoti.

Kalavijuočiai, sumušti Saulės mūšyje, prarado nepriklausomybę, nes buvo priversti prisijungti prie tvirtesnio Kryžiuočių ordino, tapdami jam pavaldūs. Kalavijuočiams prireikė apie 20 metų atsigauti, bet jie spėjo ant

kojų atsistoti tik tam, kad žemaičiai juos dar kartą sumuštų – 1259 m. Skuodo mūšyje. Skuode žemaičiams vadovavo jų karžygys kunigaikštis Alminas, Livonijos eiliuotoje kronikoje vadinamas „šaugniu kariu“.

Tuoju po Skuodo nelaimės Kalavijuočių ordinas išgavo iš popiežiaus Aleksandro IV bulę, kuria paskelbtas dar vienas kryžiaus karo žygis prieš žemaičius. Susirinkusi Klaipėdos (Memelio) pilyje, jungtinė kryžiuočių ir kalavijuočių kariuomenė, kartu su danų ir švedų daliniais, išžygiavo prieš žemaičius ir 1260 m. liepos 13 d. sutiko savo pražūtį prie Durbės ežero. Mūšyje žuvo Livonijos magistras, 150 riterių ir šimtai eilinių karių. Istoriai nesutaria, ar Durbėje žemaičiams vadovavo kunigaikščiai Alminas ar Treniota. Šis mūšis paskatino Didįjį Prūsų sukilimą, kuris truko 14 metų, ir panašius sukilimus Kuršiuose ir Žemgaliuose. Durbės mūšio vietoje pastatytas atminimo akmuo su žemaitišku užrašu: „Diekavuojom žemaitems katrei 1260 m. leipas 13 d. Dorbes mūšie nugalieje kryžiuotus.“

Jelgava arba Mintauja

Jelgavą, anksčiau vadintą Mintauja, pasiekti plentu iš Šiaulių ar Mažeikių užtrunka truputį daugiau nei valandą. Mintaują įkūrė tie patys Livonijos kalavijuočiai, 1266 m. čia pastatę pilį, iš kurios puldinėdavo Lietuvą. Bet ir čia jiems ne visuomet sekėsi. Kai įkyrėjo kalavijuočių puldinėjimai, 1345 m. lietuviai užkariavo miestą ir pilį ir viską sudegino. Šią teritoriją puldinėjo ir kunigaikštis Kęstutis. Mintauja buvo pakaitomis valdoma kalavijuočių ir lietuvių. Vis tiek ilgainiui Mintauja išaugo į svarbų pramonės, prekybos ir transporto centrą. Jau XIX a. pabaigoje traukiniai iš Mintaujos keliavo į Rygą ir Mažeikius.

Šiandien Jelgavoje veikia lietuvių kultūros draugija „Vytis“, kurios pirmininkas yra buvęs šio miesto savivaldybės deputatas Algimantas Burba. Algimantas, paskutinio Dzūkijos „Vytenio“ būrio vado, partizano Viktoro Urbono-Varpo sūnus, aktyviai dalyvavo Latvijos atgimimo judėjime, Tautos fronte. Pačioje judėjimo pradžioje, 1988 m. lapkričio 18 d., užlipęs ant buvusios Mintaujos gimnazijos, dabartinio Jelgavos istorijos ir kultūros muziejaus, Algimantas ant bokšto užkėlė Latvijos vėliavą. Priešais muziejų tada stovėjo KGB būstinė. Latvijos atgimimo judėjime pasizymėjo ir kitas lietuvis – Vilniuje gimęs ir mokslus ėjęs neurochirurgas, antrasis Latvijos Tautos fronto pirmininkas, dabar Latvijos Seimo narys Romualdas Ražukas.

XIX a. pabaigoje Mintaujos miestas buvo vienas iš lietuvių kultūrinių ir politinių centrų. Lietuviai sudarė ketvirtadalį miesto gyventojų ir daugumą gimnazijos moksleivių. Veikė chorai, kelios lietuvių draugijos, tarp kurių – ir slaptos lietuvių mokslo ir politinės draugijos. Toje apylinkėje gyveno nemažai ir vietinių žiemgalių, kurie nuo seno laikė save lietuviais. 1894 m. Juozas Tumas-Vaižgantas buvo Mintaujos lietuvių parapijos vikaru. Kalbininkas Jonas Jablonskis 1889–1896 m. Mintaujos gimnazijoje dėstė graikų ir lotynų kalbas. Ten mokėsi Antanas Smetona ir daug kitų žymių lietuvių, tarp jų – keturi Vasario 16-osios akto signatarai. 1898–1901 m. Mintaujoje gyveno ir veikė žymiausias lietuvių komunistų veikėjas Vincas Mickevičius Kapsukas.

Liepojos lietuviai skautai dviračiais išskylauja Palangoje, circa 1935 m.

Latvija ir rusakalbiai

Visoje Latvijoje latviai dabar sudaro 59 proc., rusai – 28 proc., o visi slavai – rusai, ukrainiečiai, baltarusiai ir lenkai, paėmus kartu, – 36 proc. gyventojų. Tačiau yra rajonų ir vietovių, kuriuose vyrauja rusai su kitais slavais. Pvz., Rygos mieste visi slavai sudaro 51 proc. gyventojų, o latviai – 42 proc. Rytų Latvijoje, esančioje arti Rusijos ir Baltarusijos, yra vietovių, kur gyventojų dauguma yra beveik vien tik slavai.

Šių metų vasario 18 d. Latvijos piliečiai balsavo referendume, kuris siūlė priimti rusų kalbą kaip antrą oficialią Latvijos kalbą ir ją lygiai su latvių kalba vartoti valdiškose įstaigose. Referendume balsavo 1,098,593 piliečių. Už rusų kalbą, kaip antrą valstybinę kalbą, pasisakė 273,347, arba 24.88 proc. balsuotojų, prieš – 821,722, arba 74.80 proc. Taigi 3/4 Latvijos piliečių atmetė rusų kalbą.

Didelei daliai Latvijos rusakalbių (apie 290,000), nors ir gimusių Latvijoje, kaip okupantams ir okupantų palikuonims, nėra suteikta Latvijos pilietybė. Todėl jie referendume negalėjo balsuoti. (Net jei ir visi 290,000 būtų balsavę už rusų kalbos priėmimą, skaičiai parodo, kad tai rezultato nebūtų pakeitę.) 1991 metais, kai 73 proc. Latvijos gyventojų balsavo dėl atsiskyrimo nuo Sovietų Sąjungos ir nepriklausomos Latvijos paskelbimo, nemažai rusų prisidėjo prie balsų, pasisakiusių už nepriklausomybę persvaros. Atsižvelgiant į tai, kad didžiūmai tų rusų paskui nebuvo duota tos nepriklausomos Latvijos pilietybė, už kurią jie balsavo, rusakalbių klausimas Latvijoje pasidaro dar sudėtingesnis. Bet latvių išgyventa pokarinės okupacijos istorija irgi reikalauja dėmesio ir supratimo.

Įtampa tarp latvių ir rusakalbių tebetvyro, ji ypač paastrėja per kovo 16-tos – Atminimo dienos – šventę, kurios metu pagerbiami Latvijos

legionieriai, kovoję dviejose vokiečių „Waffen SS“ divizijose. Kas metai apeigos prasideda Rygos katedroje, iš kur procesija žygiuoja prie Laisvės paminklo padėti gėlių, iš ten vyksta į Legionierių kapines.

Mobilizuodami latvių vyrus, 1943 m. vokiečiai buvo sudarę dvi latvių „Waffen SS“ divizijas – 15-tą ir 19-tą. Šios latvių divizijos buvo kariniai pulkai, naudoti kovose prieš sovietus, kur jie pasižymėjo. Patys latviai, negalėję išvengti mobilizacijos, galvojo, kad šie kariai, atsilaukę prieš sovietus, vėliau sudarys atkurtos nepriklausomos Latvijos kariuomenės branduolį. Maždaug panašiu tikslu latvių kariai, suburti caro Rusijos kariuomenėje, vėliau, 1918–1920 m., iškovojo Latvijos nepriklausomybę.

Po karo 1946 m. Tarptautinis karinis tribunolas Niuremberge ir 1950 m. Amerikos valdžia pripažino, kad tos dvi latvių „Waffen SS“ divizijos buvo vien kariniai pulkai, nedalyvavę karo nusikaltimuose ir todėl nepiskiriami prie vokiečių „Waffen SS“, kuri smerkiama kaip karo nusikaltėlių organizacija. Karui pasibaigus, apie 1,000 latvių legionierių tarnavo kaip sargybiniai, kurie saugojo Niuremberge teisiamus nacių nusikaltėlius. Tačiau vien dėl SS etiketės Rusija ir žydų aktyvistai šių karių metinį pagerbimą naudoja savo propagandai prieš Latviją.

Nors Latvijoje dar yra rusakalbių, kurie atsisako kalbėti latviškai, didžiuma jų, nors ir nenoromis, atrodo, yra susitaikę su tuo, kad latvių kalba yra ir bus pagrindinė šalies kalba, ir kad jeigu jų vaikai ir toliau gyvens Latvijoje, latvių kalba jiems reikalinga. Išvažinėję Latviją išilgai nuo Baltijos jūros vakaruose ligi Rusijos ir Baltarusijos sienų rytuose ir nepastebėjau nė vieno gatvės užrašo, nė vienos parduotuvės pavadinimo ar viešos reklamos, kuri būtų parašyta ne latvių kalba.

Bus daugiau.

Salaspilyje pastatytas memorialas buvusios vokiečių koncentracijos stovyklos aukoms.

A † A

TOMAS LEIPUS

Po trumpos ir sunkios ligos mirė 2012 m. lapkričio 2 d. Čikagoje.

Gimė 1960 m. spalio 28 d. Montrealyje, Kanadoje. Nuo 1967 m. su tėvais ir broliu gyveno Čikagoje.

Giliname liūdesyje liko: motina Lena, brolis Edvardas su žmona Gaile, jų sūnūs Paulius ir Mikutis. Taip pat jo liūdi giminės – teta Irena Markvaldienė, dėdė Jurgis Leipus, dėdė Jonas Šulmistras, pusbroliai – Viktoras Gudas su vaikais Isabela ir Alexander, Andrius Markvaldas ir Albertas Šulmistras, pusseserės – Vilija Vaitkienė su vyru Vytu ir vaikais Vytuku, Aru ir Aleksa, Birutė Augaitienė su vyru Algiu ir dukra Rima, Sabina Dirmantienė su vyru Dariumu, Nijolė Leipus, Loreta Rankin su vyru Harry bei kiti giminės ir artimieji.

A. a. Tomas buvo sūnus a. a. Kosto Leipaus.

Atsisveikinimas su velioniu įvyks penktadienį, lapkričio 9 d., nuo 4 val. p. p. iki 8 val. v., Lietuvių Evangelikų Liuteronų Tėviškės parapijos bažnyčioje, vadovaujant kun. Liudui Miliauskui. Bažnyčios adresas: St. James Lutheran Church, 5129 S. Wolf Rd., Western Springs, IL 60558.

Maloniai kviečiame draugus ir artimuosius dalyvauti atsisveikinime.

Laidotuvės privačios.

Liūdinti šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

2012 m. lapkričio 3 d., po sunkios ir ilgos ligos savo namuose Homer Glen, Illinois, sulaukusi 97 m. amžiaus atsiskyrė su šiuo pasauliu brangi mamytė, močiutė

A † A

STASĖ BUDRYTĖ KANKUS

Gimė 1915 m. spalio 22 d. Dumaičių kaime, Sedos apylinkėje, Lietuvoje.

Su vyru a. a. Leonu Kankumi Amerikoje gyveno nuo 1949 m. Čikagoje ir Čikagos apylinkėje.

Priklausė Lietuvos Dukterų draugijai.

Liūdesyje liko: sūnūs Aleksas ir Romas, anūkai Robertas, Rita su vyru David Moore, Andrea su vyru Ed Flynn, proanūkai Sofia ir Declan Flynn.

A. a. Stasė bus pašarvota ketvirtadienį, lapkričio 8 d. nuo 9 val. ryto iki 10 val. ryto Pal. Jurgio Matulaičio misijoje. 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už jos sielą. Po Mišių a. a. Stasė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Nuoširdžiai kviečiame gimines, draugus ir pažįstamus dalyvauti šiose laidotuvėse.

Nuliūdusi šeima

Lietuva nei į Rytus, nei į Vakarus nepasislenka

Atkelta iš 2 psl.

tuos klausimus darbo grupės svarstydavo, ieškodavo kompromisų, sutarimų, kurie būtų naudingi tiek vieni, tiek kitai šaliai. Manau, kad mes bandysime diplomatiniais keliais pagerinti santykius su mūsų kaimyninėmis valstybėmis – ir su Lenkija, ir su Rusija, ir su kitomis.

– Ar Jūsų vadovaujama Vyriausybė reikalautų iš Rusijos sovietinės okupacijos žalos atlyginimo?

– Buvo referendumas, žmonės išsakė nuomonę, bet tai pasiekti galima tik derantis diplomatiniais keliais.

– Ar keisite dabartinės Vyriausybės pasiūlymą išlaidas gynybai kitamet didinti 50 mln. litų, kad finansavimas liktų 0,79 proc. nuo BVP?

– Ne, tikrai nekeisiu. Tie skaičiai, kurie yra numatyti, ir išliks. Kai buvo pasirašytas politinių partijų vadovų susitarimas (dėl gynybos finansavimo didinimo – BNS), tai vienas pirmųjų padėjau parašą.

– Kai kurie užsienio stebėtojai, pvz., Lenkijos dienraščio „Rzeczpospolita“ apžvalgininkas Jerzy Haszczyński, po rinkimų parašė, kad Lietuva po jų pasislinko į Rytus. Koks būtų jūsų komentaras?

– Aš galiu pasakyti – Lietuva nei į Rytus, nei į Vakarus nepasislenka. Nauja koalicija spręs Lietuvos žmonių problemas.

BNS

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

■ **Lapkričio 9 d., penktadienį, 7 val. v.** „Menų pastogė“ (635 Executive Dr., Willowbrook, IL 60527) vyks choreografės Birutės Banevičiūtės vedamas seminaras „Mokinių kūrybinės šokio raiškos ugdymas“. Daugiau informacijos – www.menupastoge.com

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejuje** (6500 S. Pulaski Rd., Chicago IL 60629) penktadienį, lapkričio 9 d., 7 val. v. filmo apie Juozą Brazaitį „Likau gyvenimo paraštėje“ (2012) peržiūra ir susitikimas su režisieriais Algiu Kuzmicu ir Vidmantu Valiušaičiu. Filmo trukmė – 45 min. Bus galima įsigyti filmų „Likau gyvenimo paraštėje“ ir „Pavergtųjų sukilimas“ DVD kopijų. Įėjimas: 8 dol., muziejaus nariams 5 dol.

Vienas filmo režisierių Vidmantas Valiusaitis. **ELTA nuotr.**

■ **Baltijos jėzuitų plėtos taryba kviečia** kartu stebėti rudeninį paukščių gyvenimą. Išskylai vadovaus paukščių žinovas Tadas Birutis. Susitikimas planuojamas šeštadienį, lapkričio 10 d., nuo 9 iki 11 val. ryto, Orland Park apylinkėse. Norinčius dalyvauti prašome pranešti el. paštu: lithjesuit@hotmail.com arba palikti žinutę tel. 630-243-6234. Smulkesnė informacija bus suteikta užsiregistravusiems.

■ **Brighton Park Švč. Mergelės Marijos** Nekaltojo Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL) sekmadienį, lapkričio 11 d., po lietuviškų šv. Mišių parapijos salėje bus pietūs. Dalinsimės vasaros įspūdžiais iš Teodoro Daukanto jūrų šaulių kuopos kelionės į Lietuvą, bus rodoma filmo „Tadas Blinda“ pirma serija. Įėjimas nemokamas. Kviečiame visus dalyvauti.

■ **Jaunimo centro didžiojoje salėje** lapkričio 11 d. vyks 55-oji jubiliejinė šventė. Šv. Mišios už gyvus ir mirusius centro narius bus aukojamos 1 val. p. p. Tėvų jėzuitų koplyčioje. 2 val. p. p. salėje vyks šventė. Stalus užsisakyti tel. 708-447-4501 (Milda Šatienė) arba 708-422-6514 (Irena Dirdienė).

■ **Švč. Mergelės Marijos Gimimo** bažnyčioje (Marquette Park) lapkričio 11 d. 10:30 val. r. šv. Mišiose giedos vaikų choras „Svajonė“. Kviečiame dalyvauti jaunas šeimas su vaikas ir primename, kad parapijoje vyksta pamokėlės, kurių metu ruošiamas Pirmosios komunijos ir Sutvirtinimo sakramentų priėmimui.

■ **Sekmadienį, lapkričio 11 d. Ateitininkų** namuose vyks Korp. Giedra 85 metų jubiliejinė šventė. Giedrininkės maloniai kviečia visus dalyvauti. Pradžia 12:30 val. p. p. Apie dalyvavimą prašome pranešti Ramunei Račkauskienei, tel. 708-425-4266 arba el. paštu: ramunerack@hotmail.com

■ **Pasaulio lietuvių centro madų paroda** „Lady in Red“ vyks sekmadienį, lapkričio 11 d., 12:30 val. p. p. centro Ritos M. Riškus salėje. 12:30 val. kokteiliai; 1 val. p. p. pietūs; 1:30 val. p. p. madų paroda. Įėjimais 35 dol. Vietas užsisakyti galima tel. 630-257-0153 (Žibutė Pranckevičienė) arba tel. 630-852-3204 (Daina Siliūnienė).

■ **Lapkričio 17 d. Ateitininkų namuose** (1380 Caslewood Dr., Lemont, IL 60439) vyks rekolekcijos tema „Dievas moters kasdienybėje“. Rekolekcijas ves seselė Ignė. Tel. 630-257-9769.

■ **Artėja Palaimintojo Jurgio Matulaičio, MIC, metų pabaiga.** Ateinantys naujieji metai pavadinti Tikėjimo metais. Matulaičio metų renginių komitetas sekmadienį, lapkričio 18 d., po 10:30 val. r. šv. Mišių Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos salėje ruošia Palaimintojo Jurgio Matulaičio metų uždarymo konferenciją-paskaitą su diskusijomis. Kviečiame visus dalyvauti konferencijoje, o po jos pabendrauti prie vaišių stalo.

■ **Seminaras „Studijos Amerikos universitetuose – pasiruošimas, priėmimas ir finansinės pagalbos galimybės“.** Seminaras vyks lapkričio 18 d. 7 val. v. PLC didžiosios salės vakarinėje dalyje. Seminaro pranešėjas advokatas Rimas Domanskis ir kiti. Renginys vyks nemokamai. Kviečiame visus tėvelius, kurių vaikai mokosi 8–12 klase ir ruošiasi tęsti studijas universitetuose. Renginį organizuoja PLC.

Jūratė Kazickas. **Organizatorių nuotr.**

■ **Balzeko lietuvių kultūros muziejaus** (6500 S. Pulaski Rd., Chicago IL 60629) Gintaro salėje gruodžio 1 d., šeštadienį, vyks muziejaus Metų moters Jūratės Kazickas pagerbimas. Pradžia 6 val. v. Vakarienė 7 val. v. Vietas užsisakyti galima tel. 773-582-6500.

IŠ ARTI IR TOLI...

■ **JAV LB San Francisco apylinkė** kviečia į „Rudens balių“, kuris vyks Latvių namuose (425 Hoffman Ave., San Francisco, CA 94114) lapkričio 10 d. nuo 5 val. p. p. iki 10 val. vakaro. Programoje: koncertas, vakarienė, aukcionas, loterija. Daugiau informacijos gausite el. paštu: dajana_@hotmail.com.

Lapkričio 2 d. LR ambasadoje Washington, DC lankėsi šokio teatro „Dansema“ choreografė ir šokėjai. Šokio teatras „Dansema“ dalyvauja Washington, DC vykstančiame „Euro Kids 2012“ festivalyje, kuriame rodo spektaklį vaikams „Pasaulio sutvėrimas“.

Nuotraukoje iš kairės: Mantas Stabačinskas, Birutė Banevičiūtė, LR ambasadorius JAV ir Meksikai Žygimantas Pavilionis, Giedrė Subotinaite ir Indrė Bacevičiūtė.

LR ambasados JAV nuotr.

LR generalinis konsulas Čikagoje ir
Čikagos lituanistinė mokykla
kviečia į
**Vilniaus šokio teatro „Dansema“ spektaklį vaikams
„Pasaulio sutvėrimas“**
lapkričio 10 d., šeštadienį, 11 val. r.
Čikagos lituanistinėje mokykloje, Jaunimo centre
(5600 S. Claremont Ave, Chicago, IL 60636)
Įėjimas nemokamas. Daugiau informacijos **tel. 708-262-1212**

Ingrida Jodelienė (kairėje) ir Danguolė Navickienė ruošiasi „Racine Bakery“ maistui prekiauti „Lietuvos vaikų vilties“ prekyvietėje Los Angeles vykusiame „Lietuvių dienose“.

Darijos Žaliūnaitės Francesco nuotr.

Čiurlionio galerijoje Jaunimo centre lapkričio 2 d. atidaryta žinomos Lietuvoje dailininkės ir knygų vaikams autorės Sigutės Ach paroda. Nuotraukoje parodos atidarymo dalyvės Loreta Timukienė (kairėje) ir Ina Stankevičienė.

Sandros Abrutienės nuotr.

DĖMESIO DĖMESIO

Puiki proga studentui užsidirbti. „Draugo“ raštinėje reikia pagalbos. Darbo valandos ir mokestis pagal susitarimą.

Ieškome asmens, galinčio rasti norinčių reklamuoti „Drauge“. Asmeniui 3–4 mėnesius bus mokama alga. Po to – komisiniai pagal susitarimą.

„Draugas“ skelbia prenumeratų vajų.
Naujiems prenumeratoriams – 20 proc. nuolaida.